

universitātes avīze

PIRMDIENA,
1999. GADA
1. NOVEMBRIS

<http://www.lanet.lv/~luua>

№ 3

VINI PIE MUMS

LU joprojām svētku noskaņās

LU jubilejā J. Zaķis sveica lektoros un viesstudentus no Lietuvas, Igaunijas, Vācijas, Polijas, Somijas, Sīrijas, Palestīnas, ASV un citām valstīm. Viņš īsumā iepazīstināja klātesošos ar LU vēsturi un tās rektoriem, protams, ar neiztrūkstošu, tikai sev raksturīgu humora izjūtu. Rektors izteica prieku par to, ka LU ir studenti no ārzemēm, arī tādēļ, ka viņi ienes ko jaunu, citu kultūru. "Ja jūs esat šeit, jūs mums esat labākie," apgalvoja J. Zaķis un mudināja studentus šeit "atstāt kādas jaunas idejas"

6. lpp. ▶

VASARAS CEĻOS

Starp zilu jūru, sauli un feminismu-

tā es raksturotu laiku no 23. līdz 30. augustam, manu šīsvasaras brīvdienu pēdējo nedēļu, kuru pavadīju Jūrmalā, Baltijas-Ziemeļvalstu-Krievijas vasaras skolā feministu/dzimtes studijās. Man tas bija viens no izglītojošākajiem vasaras piedzīvojumiem, par ko vēlos pateikties skolas organizatorēm no LU Dzimtes studiju centra. Vasaras skola bija organizācijas "Femina Baltica" (Baltijas-Ziemeļvalstu sieviešu sadarbības tīkls) projekts, materiālo atbalstu sniedza Ziemeļvalstu padome.

Darba grupu diskusiju laikā

Divas nedēļas tika pavadītas pie tekstiem angļu valodā, kas bija arī skolas valoda, ņemot vērā pasākumā pārstāvēto valstu plašo spektru. Galvenokārt uz izlasīto balstījās lekcijas, diskusijas, darba grupu ziņojumi, un tā - ik dienu no deviņiem rītā līdz septiņiem vakarā. Dažkārt sarunas par interesējošām tēmām ieilga līdz pat vēlai nakts stundai. Vasaras skolas feministu dzimtes studiju mērķis nebija izglītēt to dalībnieces par visu feminisma diskursa problemātiku, kam viena nedēļa būtu arī pārāk īss laiks, bet gan sniegt pamatzināšanas par feminismu teorijām, to saistību ar psihoanalīzi, feministu skatījumu uz literatūru un mākslas vēsturi. Runāts tika par darba tirgu un sievietes vietu tajā, par tirdzniecību ar sievietēm, kas Latvijai un citām Austrumeiropas valstīm ir kļuvusi par būtisku problēmu.

Ko es gūvu vasaras skolas feministu/dzimtes studijās un kāds ir šī raksta mērķis?

Pirmkārt, vasaras skola ir lieliska izdevība apvienot šķietami neapvienojamo - nopietnu darbu ar atpūtu. Interesanti ir "iemest" sevi uz neilgu laiku jaunā vidē starp nepazīstamiem cilvēkiem, tos iepazīt, parādīt sevi, nodibināt kontaktus. Labu pieredzi dod piedalīšanās diskusiju grupās - mācīšanās argumentēti izteikt savu viedokli, pieņemt citādi domājošos, uzstāties auditorijas priekšā, kā arī vērot cilvēku reakciju. Otrkārt, sevis izglītošana palīdz atbrīvoties no negatīviem stereotipiem, kas ir dziļi iesakņojušies mūsu sabiedrībā. Par feminismu Latvijā runā vēl ne labprāt. Vasaras skola lika man saprast, ka par feminismu patiesībā ir jāiestājas katrai izglītotai sievietei, jo tās tiesības, ko mēs mūsdienās baudām, ir iepriekšējo gadsimtu feministu sasniegums.

Tik daudz par vasaras skolu. Nākamais pasākums, ko rīkoja Dzimtes studiju centrs, bija Baltijas studentu(-šu) un jauno pētnieku(-ču) konference sievietes un dzimtes studijās, kas notika LU Mazajā aulā no 17. līdz 19. septembrim. Referātu tēmas ietvēra dzimumu līdztiesības jautājumus Baltijas valstīs pašlaik un okupācijas gados. Žēl, ka masu informācijas līdzekļu atbalsts sabiedrības informēšanā par dzimumu līdztiesības jautājumiem ir tik nieciņš.

Mūsu sabiedrībā daudzviet pat starp augsti izglītotiem cilvēkiem pavid tāds viedoklis, ka sievietes, sanākot kopā, diez vai sarunās tiks tālāk par tamborēšanu. Skumji, ka tāds stereotipizēts viedoklis joprojām pastāv. Gandarīta varu būt tādēļ, ka gar vasaras skolu, gan konference ir labs pierādījums tam, ka iepriekšminētais uzskats ir tikai mīts.

ZANE IVANDA,
LU Vēstures un filosofijas
fakultātes studente

ŠAJĀ NUMURĀ:

Atklāts Itāļu valodas centrs
2. lpp.

Medicīnas izglītība:
aktualitātes un perspektīvas
4. un 5. lpp.

Iepazīsimies arī mēs ar
studentu Kārli Gobu, kurš spēj
matemātiski aprakstīt pat
varavīksni
3. lpp.

IEPAZĪSIMIES

Latvijā dzer stipru kafiju un ēd "Laimas" šokolādi

Daudz ir dzirdēts par latviešiem Krievijā, bet saukties ar mūsu tautiešiem tur nācies ne tik daudziem. Teoloģijas fakultātes 3. kursa studente INESE APSE ir cilvēks, kurš pagājušo mācību gadu pavadīja Baškīrijā, mācot latviešu valodu.

Brīvajos brīžos viņa apskatīja apkārtni, ziemā daudz slēpoja, organizēja Ziemassvētkus, kopā ar turienes latviešiem Vasarsvētkos sagaidīja ciemos Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas arhibīskapu Jāni Vanagu, apciemoja latviešus Sibīrijā un darīja vēl daudzas jo daudzas lietas.

Inese labprāt dalījās iespaidos arī ar "UA" lasītājiem.

3. lpp. ▶

VIEDOKLIS

Lācis: spēle ar aizklātām kārtīm

LU prorektors profesors IVARS LĀCIS, komentējot šobrīdējo situāciju, teica tā: "Universitātes sabiedrība, sākot ar visjaunāko studentu un beidzot ar visvecāko profesoru, ir ierauta procesā, kuru sauc par LU reorganizāciju.

Darbojas Ministru kabineta izveidota komisija, kuras sastāvā arī ir virkne cienījamu profesoru. Tā gatavo priekšlikumus valdībai.

Universitātei šķiet, ka (tas ir arī mans viedoklis) maniere, kādā darbojas komisija un valdība, kas stāv aiz šīs komisijas, rāda, ka "uz galda nav visas kārtīm". Šobrīd ir spēle ar kārtīm, kuras redz tikai spēlētāji. Sabiedrībai pa brīdim parādās tas, ko tur spēlētāji nokauj un tad "met" kaudzē. Ko grib izspēlēt, šodien neviens skaidri nezina.

Ja ir runa par Medicīnas akadēmijas pievienošanu LU, tad tā var notikt demokrātiskā ceļā. Mums ir Augstskolu likums, kas darbojas un ļauj zinātnes ministrijai pieņemt lēmumu. Kad mums tiks pievienots pietiekami liels veidojums ar savu iekšējo struktūru, mums būs tam jāizrāda cieņa. Būs jāsasauca papildināta Satversmes Sapulce, kurā, nākot klāt Medicīnas akadēmijas kolēģiem, būs mainītas pārstāvniecības normas. Savukārt Senāts esošajās komisijās veido sapulces dienaskārtību. Šajā sapulcē lejam jautājumus, kas saistīti ar Medicīnas akadēmijas pievienošanas būtību, kā papildināta Latvijas Universitāte tālāk dzīvos. Nākošais loģiskais solis ir jaunā Senāta vēlēšanas. Jaunais Senāts isteno un vada tālāko integrāciju. Tāda ir shēma.

8. lpp. ▶

JŪSU ZINĀŠANAI

Itāļu valodas centrs

tika svinīgi atklāts 19. oktobrī. Pasākumā piedalījās itāļu vēstnieks Latvijā Alesandro Petromaki, jo ar viņa starpniecību LU sapņusi lielisku dāvanu modernas tehnikas un grāmatu veidolā.

- Esam ļoti pagodināti un priecīgi, ka esam šeit un jūtamies kā mājās. Īpaši pateicos LU rektoram J.Zaķa kungam, Svešvalodu fakultātes dekānei I.Kramiņas kundzei, romāņu valodu katedras vadītājam A.Bankava kungam.

Itāļu valodas klase ir ļoti skaista un tapusi fakultātes modernizācijas programmas ietvaros. Itāļu valodas studentu skaits palielinās, tādēļ Itālijas valdība nolēmusi pēc dažiem mēnešiem uz Latviju sūtīt vēl vienu pasniedzēju.

Man ir sapnis - kamēr būšu vēstnieks Latvijā, Universitātē

nodibināsies arī itāļu valodas katedra.

Pateicos tiem, kas jau šobrīd sekmīgi strādā, piemēram, D. Meieres kundzei. Visiem studentiem gribu novēlēt labas sekmes!

LU rektors J.Zaķis:

- Itālija kļūst mums arvien tuvāka. Iemācīsimies viens otru saprast. Mūsu ceļš uz Eiropu ved tuvāk senām kultūras valstīm, un Itālija ir viena no nozīmīgākajām. Ceru, ka arī latviešu pasnie-

ņemt pretī, jo ir bijuši dažādi gadījumi. Rīt tā vairs nebūs dāvana, bet darbarīks.

Svešvalodu fakultātes dekāne I.Kramiņa ar prieku atzina, ka beidzot var studentiem pateikt, kāda ir šī dāvana no Itālijas: televizors, divi filmprojektori, filmu ekrāni, videomagnetofons, divas apgaismotas tāfeles, trīs diapozitīvu projektori, 150 grāmatas - vārdnīcas, vēstures grāmatas.

Profesors A.Bankavs atgādināja, ka itāļu valodu Latvijā prot jau

No kreisās - Itālijas kultūras atašejs Felice Katoci un vēstnieks Latvijā Alesandro Petromaki

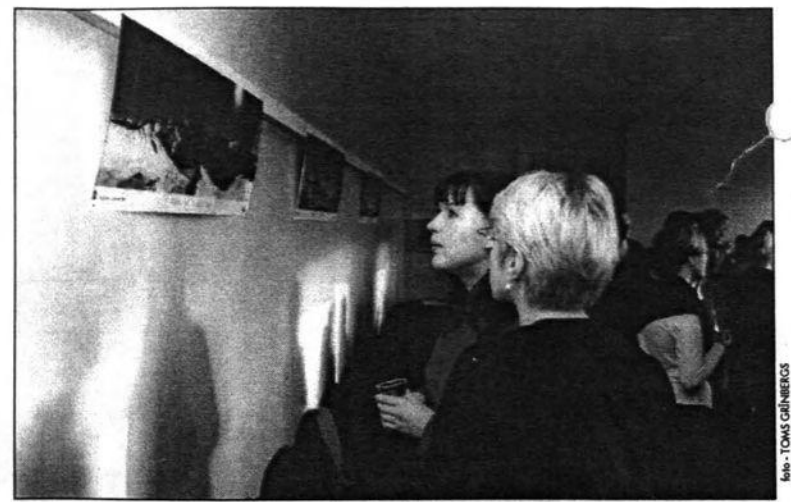
dzēji brauks uz Itāliju, jo vēsturiski mūs ir vienojis dzintara ceļš. Mani aizkustina, ka man saka paldies, dodot dāvanu.

Novēlu vēstniekam būt labvēlīgam pret mums, lai kurā valstī viņš būtu.

Paldies tiem, kas prot dāvanu

sen. Viens no pirmajiem LU dibinātājiem Arnolds Spekke bija speciālists itāļu un spāņu literatūrā. Mūsu mācībspēki kļuvuši par valsts darbiniekiem, bijuši Latvijas vēstnieki Itālijā.

Iepriekšējais pasniedzējs Džovanni Fantoms, kuru sūtīja Itāli-

jas Ārlietu ministrija, strādāja pie latviešu - itāļu sarunvalodas vārdnīcas, un šobrīd tā ieraudzījusi dienas gaismu.

A. Bankava kungs uzrunāja viesus un studentus:

- Esat vienmēr laipni aicināti Itāļu valodas centrā, kas, cerams, kļūs arī par itāļu kultūras centru.

ILZE BRINKMANE

Latvijas-Igaunijas institūts - reģionāls izglītības centrs

Šis rudens LU ir nozīmīgs ne vien ar lielās jubilejas atzīmēšanu, bet arī ar kāda nozīmīga starptautiska mēroga līguma slēgšanu - tiek dibināts "Latvijas-Igaunijas institūts". Tā dibinātāji bez LU ir arī Valkas rajona padome, Valkas pilsētas dome un Vidzemes augstskola. Par institūta direktori ir iecelta Liāna Viduce, bet par koordinatori - Ginta Tore (LU) un

tors Juris Zaķis puda gandarījumu par šo divu valstu sadarbību - par iespēju veikt aktivitātes ne tikai Latvijā, bet arī ārpus tās robežām, kā arī uzsvēra reģionu nozīmi un izteica nepatiku par Rīgu kā monopolpilsētu un it kā galveno vēstures veidotāju. Arī Vidzemes augstskolas rektors Gunārs Bajārs atzinīgi novērtēja divu pilsētu - Valkas un Valgas, līdz ar to LU un

mieras rajonā.

"Latvijas-Igaunijas institūts" ir iecerēts kā reģionāls attīstības reformu veicinošs izglītības centrs, kas apvienotu Valkas rajonu, Valkas pilsētu, Valgas apriņķi, Valgas pilsētu, LU, Vidzemes augstskolu un Tartu universitāti. Izglītības centrs sekmētu Latvijas Ziemeļaustrumu reģionam izglītības pieejamību, tās attīstību, kā arī plašāku pārrobežas izglītības iespējamību, balstoties uz šī reģiona kultūrvēsturisko attīstību un ciešo saistību ar Igaunijas Republiku.

"Latvijas-Igaunijas institūta" mērķis ir piedalīties Latvijas reģionālās attīstības politikas veidošanā, konsultējot valdību par stratēģiju izglītības jomā minētajos rajonos. Institūta dibinātāji uzskata, ka šī centra darbība sekmētu Latvijas un Igaunijas integrāciju Eiropas Savienībā.

"Latvijas-Igaunijas institūta" uzdevumi ir:

1. izveidot Studiju informatīvo centru, kas:

■ apkopotu sabiedrības intereses izglītības jomā Latvijas Ziemeļvidzemes reģionā;

■ dotu ievirzi jauniešu profesionālajai orientācijai;

■ nodrošinātu informācijas plūsmu izglītības jomā Rīga - Valmierā - Valka, konsultācijas par studiju iespējām LU, Vidzemes augstskolā.

2. organizēt studiju kursus atbilstoši zinātņu nozarēm: skolotā-

Attēlā no kreisās: Inta Laganovska, Valkas pilsētas Domes priekšsēdētāja, Gunārs Bajārs, Vidzemes augstskolas rektors, Ilze Videmane, Valkas rajona Padomes Skolu valdes priekšsēdētāja, Liāna Viduce, Latvijas-Igaunijas institūta direktore

ju izglītība un izglītības zinātnes; humanitārās zinātnes; sociālās zinātnes; dabas zinātnes; veselības un sociālās aprūpes zinātnes;

3. organizēt konferences, seminārus, vasaras skolas, informatīvās dienas Latvijas Ziemeļaustrumu reģionā;

4. sekmēt sadarbību ar Valgas apriņķi, Valgas pilsētu, Tartu universitāti izglītības, zinātnes, kultūras, sporta, tūrisma sfērā;

5. nodrošinot institūtu ar materiālu pabalstu, piesaistīt finansu līdzekļus.

"Latvijas-Igaunijas institūta" galvenie darbības virzieni ir paredzēti šādi: pieaugušo un pārējo izglītība; konsultēšana komercdar-

bībā un vadībizinībās; izdevējdarbība; bibliotēku, arhīvu, muzeju u. c. kultūras iestāžu darbība; pētījumu un eksperimentu veikšana dabas zinātnēs, tehniskajās, sabiedriskajās un humanitārajās zinātnēs; tirgus un sabiedriskās domas izpēte.

Tā nu LU pierāda, ka spēj patīkamo apvienot ar lietderīgo - ne tikai atpūsties, bet arī cītīgi strādāt un rūpēties par izglītības kvalitāti arī ārpus savām sienām. Un tas ir tikai apsveicami.

LINDA KALNIŅA

Attēlā no kreisās: Gunārs Bajārs, Inta Laganovska, Uldis Birkenšteins, Valkas rajona Padomes priekšsēdētājs, Juris Krūmiņš, LU mācību prorektors

Daina Lārmane (Vidzemes augstskola).

Dibināšanas sapulcē LU rek-

Tartu universitātes sadarbību. G. Bajārs uzskata, ka šis projekts dos ieguldījumu arī Valkas rajonā, Val-

IEPAZĪSIMIES

Varavīksni var matemātiski aprakstīt

Latvijas Universitātes pirmkursnieki ir dažādi. Cits pēc vidusskolas mācās apgūt specialitāti dzīvei; cits savā izziņāmā jomā jau ticis krietni uz priekšu. Pie šiem pēdējiem pieder arī Fizikas un matemātikas fakultātes datorzinātņu bakalaura studiju programmas students KĀRLIS GOBA. Viņš šajā vasarā piedalījās starptautiskajā mācību olimpiādē fizikā, izcīnot tajā zelta medaļu. Par to Latvijas valdība Kārlī apbalvoja ar 1500 latu lielu naudas prēmiju. Tādēļ "UA" aicināja Kārlī uz interviju.

Foto: TOMS GABRIELIS

- Kur notika olimpiāde?
- Itālijā un tā bija arī mana pirmā starptautiskā olimpiāde. Pirms tam biju piedalījies Latvijas mēroga mācību olimpiādēs.

Uz Itāliju devos ar domu pārbaudīt savus spēkus starptautiskajā mērogā, redzēt Itāliju, bet ne ar domu uzvarēt. No Latvijas braucām piecu cilvēku komanda. Sobrid trīs no tiem, ieskaitot mani, ir iestājušies "datoros". Olimpiādē piedalījās 300 pārstāvji no 60 valstīm.

- Vai uzdevumi bija viegli atrisināmi?
- Tie bija vieglāki, nekā bijām domājuši. Latvijas mēroga olimpiādēs risinājām grūtākus. Vienu dienu Itālijas olimpiādē bija teorētiskā kārtā risinājām uzdevumus par dažādām fizikas teorijas tēmām. Otrā bija praktiskā daļa, kurā bija jāveic eksperiments, jāapkopo rezultāti, jāanalizē un jāpaprādā.

- Kāda bija sajūta, uzzinot par lielo panākumu?

- Vai arī Itāliju iznāca apskatīt?
- Tā kā risināšana notika divas dienas, bet visa olimpiāde bija desmit dienu garumā, tad valsts apskatīšana aizņēma lielāko daļu laika. Bijām Alpu kalnos, apskatījām bobsleja trasi. Pabijām dažādās pilsētās. Iespaidi ir lieliski.

- Kā iepatīkās fizika?
- Man tā padodas, liekas loģiska un saprotama, tā ir lielā saistībā ar matemātiku.

Interese radās pakāpeniski. Pat nezinu, vai caur matemātisko vai caur dabas pusi. Parādības var izskaidrot fizikāli. Piemēram, kāpēc rodas varavīksne? Rodas sajūta, ka visu pasauli var aprakstīt, un tas "pievelk".

- Pēc starta olimpiādē droši vien bija iespēja studēt dažādās pasaules augstskolās. Kāpēc izvēlējāties Latvijas Universitāti?
- Domāju, ka nebiju vēl gatavs startam uz ārzemēm. Tāpēc izvēljos tepat studēt datorzinības, kuras, starp citu, man varbūt pat labāk padodas nekā fizika. Tās apguvu jau skolas laikā - pašmācības ceļā jau no mazajam klasēm. Fakultātē papildus apmeklēju 3. kursa fizikas un 2. kursa diferenciālvienādojumu kursus. Tas man nesagādā problēmas, jo to visu esmu mācījies treniņnometnē.

- Vai ir vēlēšanās ātrāk pabeigt Universitāti?
- Redzēs, kā sanāks, bet bakalaura diplomu vēlētos iegūt trijos gados.

- Ko domājat par darbu studiju laikā?
- Strādāju jau kopš 12. klases Baltijas enerģotiklu dispečercentrā par

su mūsu treniņgrupu.

- Vai ir vēl kādas interesantas tradīcijas?
- Sestdienas vienmēr bija pirts dienas, kad tika kopta māja un ietis pirti. Lieldienās viņu tradīcijas ir krieviskas. Piemēram, tiek cepta "kuliča", protams, arī ēstas olas.

- Vai daudz tikāt acināta ciemos, lai stāstītu par Latviju?
- Jā, tieši tā. Viņi parasti uzsvēr, ka Latvijā dzer stipru kafiju un ēd "Laimas" šokolādi.

- Kā jūs raksturotu vispār tu rīcības cilvēkus?
- Reizēm bija diezgan spēcīga svešuma sajūta. Kāda trešā daļa cilvēku tur ir baškīri. Viņi atšķiras ar savu mentalitāti. Visu iespaido tas, ka viņu reliģija ir islams. Krievu sirsniņu - to gan tur varēja piedzīvot.

- Ko interesantu piedzīvojāt?
- Interesantākais bija tas, ka tādu ziemu es savu mūžu nebiju redzējis. Klimats ir izteikti kontinentāls: vasarās ir ļoti karsts, bet ziemās - ļoti auksts. Šoziem bija ļoti daudz sniega - to pat nevar izstāstīt, cik daudz! Sniegā iemin taciņas, un pa tām bērni ar

programmētāju. Ar laiku droši vien meklēšu citu darbu. Mācīšanās man vairāk dod prasmis to visu praktiski pielietot darbā. Jāteic, ka Universitātē no datorzinībām gūstu diezgan maz ko jaunu.

- Vai studentu aktivitātēs arī iesaistāties?
- Man un man pazīstamajiem programētājiem (arī no 1. ģimnāzijas) ir tāds hobijs kā veloturisms. Savācamies kopā draudzīgā barā un braucam pa Latviju. Mums ir nodoms Universitātē izveidot veloturistu klubu.

- Kas interesants ir datorlietā?
- Caur datoru man "nāca" arī fizika, jo ar datoru varēja "modelēt" reālas lietas, tas izdevās un likās ļoti interesanti.

- Vai jums patīk arī literatūra un mūzika?
- Jā. Mācos spēlēt ģitāru. Līdz ar to man nav sveša mūzikas teorija. Literatūrā skolas laikā es sacerējušos saņēmu labas atzīmes - tādēļ man bija liela izvēle, uz kuru pusi iet - vai uz eksakto vai humanitāro virzienu.

- Ir cilvēki, kuriem šķiet, ka galvenais dzīvē ir karjeras veidošana. Kāds ir jūsu uzskats?
- Nevaru iedomāties, ka es kādreiz varētu beigt mācīties, sakot, ka ir pietiekami: "Un tagad es taisīšu karjeru!" Tas man asociējas ar naudas "taisīšanu" arvien lielākos un lielākos apmēros.

- Salīdzinot ar ārvalstu universitātēm, kāds "līmenis" ir Latvijā?
- Sajūta ir tāda, ka tas ir klasisks,

noregulējies, nav nekādu izlēcieni ne uz augšu, ne uz leju. Visi iet pa labi iemītu taku. Vēl ir kāda lieta. Fizikas olimpiādē daudzas attīstītās Rietumeiropas valstis nemaz neguva labus rezultātus. Piemēram, Vācija neguva ne godalgotas vietas, ne atzinību, Francija pat nepiedalījās.

- Kādēļ tas ir tā?
- Viens variants - varbūt viņiem tas pārāk neinteresē. Viņi dzīvo tik labi, ka tas pat nav vajadzīgs. Otrs variants, ka viņi šai olimpiādei negatavojās tik ļoti kā mēs.

- Vai Universitātē arī ir dažādi cilvēki?
- Ar dažādiem zināšanu līmeņiem, un ir grūti, protams, tos līmeņus saskaņot, lai visi pēc tam varētu iet vienā ātrumā un vienā virzienā.

- Vai jums ir vēlēšanās pašam kļūt par mācītspēku?
- Jā, jo kam cilvēkam zināšanas, ja ne lai tās izmantotu. Viens no variantiem, kā izmantot šīs zināšanas, ir mācīt tās tālāk, darīt to labāk un sakarīgāk, nekā pašam ir mācīts.

- Ko darāt brīvajā laikā?
- Apmeklēju teātri, kino. Man ļoti patīk iet uz Operu, satikties ar draugiem.

- Ko vēlat saviem kursabiedriem?
- Neskriet visam līdzī, neļauties pašplūsmai. Iziet ārā, padomāt par turpmāko ceļu, apskatīties apkārt un turpināt iet paša patstāvīgu ceļu.

MĀRA SADOVSKA

Latvijā dzer stipru kafiju un ēd "Laimas" šokolādi

1. lpp.

Inese Apse tik dziļu sniegu redzēja pirmo reizi

rienes latviešu kopienai netiks uzturētas, tās var pazust. Būtu skumji.

- Droši vien, ka tikai vecākā paaudze vēl runā

sijām. Pašiem lielākajiem skaidroju dažādas tradīcijas - runāju par Ziemassvētkiem, Lieldienām. Mācījāties arī dažādas tautas dejas un rotaļas. Bērni uzstājās, un viņiem ļoti patika "Tūdaliņ, tādādiņ". Kultūras politika ir vēsta uz to, lai tiktu uzturēta dažādu tautu folklorā.

- Kādas viņiem interesantas

velteniem kājas dodas uz skolu.

- Tā kā esat no Teoloģijas fakultātes, vai vadījat arī Bībeles stundas?
- Ciemā bija tā - ja cilvēks ir latvietis, tad viņš ir luterānis, ja krievs - pareizticīgais, ja baškīrs - musulmanis. Latviešu tantes mēdza sanākt kopā svētdienās un lasīt Dievvārdus. Šīs saiešanas organizēja viņas pašas. Kad es tur biju, uzņēmos to un vadīju šos svētbrižus. Ne katru svētdienu, bet Baznīcas svētkos. Tuvākā baznīca, kas tur bija - 15 kilometrus attālā pareizticīgo baznīca.

- Ko jums pašai šis gads ir devis?
- Ļoti daudz. Man ir sajūta, ka Baškīrijā dzīve norit pilnīgi

niem. Tas ir ļoti garšīgi.

- Kā svinējāt Jāņus?
- Ciemos atbrauca Leva Lūina, skolotāja, kas mācīja Sibīrijā latviešu valodu. Bijām tautastērpos. Svētki notika lielā plāvā. Bija viens milzīgs ugunskurš, un tam apkārt - mazāki. Bija gadatirgus, dziesmas un balle.

- Kā pavadījāt Ziemassvētkus?
- Kāda sieviete uzaicināja pie sevis mājās visus latviešus. Viņi zina, ka uz Ziemassvētkiem jāvāra zirņi, taču tur zirņu nav un tāpēc tika vārītas pupas. Ziemassvētki tika svinēti kā Baznīcas svētki.

- Ko esat iemācījusi bērniem?
- Viņiem latviešu valoda ir svarīga, jo vēlme mācīties ir. Viņos tiek ieaudzīnāta arī latviskā pašapziņa. Bērniem

- Kāds bija jūsu ceļojuma mērķis?
- Baškīrijas Republika atrodas pie Urālu kalniem, un tās galvaspilsēta ir Ufa. Apmēram 200 kilometru attālumā no tās ir Arhlatviešu ciema padome, bet pats ciems nosaukts kolhoza vārdā - "Maksims Gorkijs". Tur ir arhlatviešu vidusskola, kurā bērniem mācīja latviešu valodu. Bērni, kuri vēlējās mācīties, nāca. Darbs bija vairākās vecuma grupās, bet līmenis gan visiem viens, jo bērni latviski nerunā.

Uz Baškīriju devos viena pati, bet vispār Krievijā ir trīs ciemi, kuros latviešu kopiena ir viskoncentrētākā. Otrs ciems ir Omskas apgabalā - Sibīrijā - un to sauc "Bobrovka" jeb Augšbebru ciems. Trešais ir Krasnojarskas apgabalā, tā nosaukums - "Lejas-Bulāni". Pagājušogad mēs bijām trīs skolotāji, bet šogad aizbrauca pieci.

- Kas deva šo iespēju pastrādāt Krievijā?
- Tas ir Pasaules Brīvo latviešu apvienības un Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas ārpus Latvijas projekts un arī viņu finansējums.

Jau apmēram pirms desmit gadiem uz Krieviju brauca skolotāji - toreiz organizators bija Kultūras fonds. Sekoja liels pārtraukums, un šis ir pēdējais brīdis, jo citādi saite ar Latviju var kuru katru brīdi pārtrūkt. Ja bērni nemācīsies latviešu valodu un saites ar tu-

latviski?

- Apmēram pirms 115 gadiem latvieši devās uz šiem ciemiem. Vecākā paaudze - vecmāmiņas un vecvecītiņi runā latviski. Viņu bērni saprot un arī runā, bet bērni skolas vecumā vairs nesaprot un nerunā.

Vairums vidējās paaudzes ģimeņu, apmēram 70%, pirms desmit un vairāk gadiem pārcēlās uz Latviju. Tur pārsvarā palika jauktās ģimenes, kurās galvenokārt runā krieviski.

- Bērniem dzīve rit krievu valodā. Vai viņiem gribas mācīties latviešu valodu?
- Tā gan ir. Latviešu valoda viņiem nekad nebūs dzimtā valoda, bet gan svešvaloda. Tomēr piederības sajūta Latvijai viņos ir un arī interese par Latviju. Viņi zina - kāds no viņu vecākiem vai vecvecāki ir latvieši.

- Vai daudz bērnu nāca pie jums mācīties?
- Apmēram trīsdesmit, bet gada laikā "atbira". Nodarbības bija divas reizes nedēļā pa vienai vai divām mācību stundām.

Ar mazajiem bērniem mēs daudz spēlējām spēles, zīmējām, veidojām. Ar lielākajiem mācījāties tekstu valodu, paplašinājām vārdu krājumu, la-

tradicijas?

- Sestdienas vienmēr bija pirts dienas, kad tika kopta māja un ietis pirti. Lieldienās viņu tradīcijas ir krieviskas. Piemēram, tiek cepta "kuliča", protams, arī ēstas olas.

- Vai daudz tikāt acināta ciemos, lai stāstītu par Latviju?
- Jā, tieši tā. Viņi parasti uzsvēr, ka Latvijā dzer stipru kafiju un ēd "Laimas" šokolādi.

- Kā jūs raksturotu vispār tu rīcības cilvēkus?
- Reizēm bija diezgan spēcīga svešuma sajūta. Kāda trešā daļa cilvēku tur ir baškīri. Viņi atšķiras ar savu mentalitāti. Visu iespaido tas, ka viņu reliģija ir islams. Krievu sirsniņu - to gan tur varēja piedzīvot.

- Ko interesantu piedzīvojāt?
- Interesantākais bija tas, ka tādu ziemu es savu mūžu nebiju redzējis. Klimats ir izteikti kontinentāls: vasarās ir ļoti karsts, bet ziemās - ļoti auksts. Šoziem bija ļoti daudz sniega - to pat nevar izstāstīt, cik daudz! Sniegā iemin taciņas, un pa tām bērni ar

Ineses skolnieki

citādāk nekā šeit. Tur laiks rit lēnāk, un viss notiek "vienā mierā". Tā sajūta manī palikusi. Esmu sapratusi, ka ir svarīgi nesaspringt par lietām, par kurām īpaši nevajag uztraukties.

Priecājos, ka esmu sastapusies ar daudziem sirsniņiem cilvēkiem. Tā kā vide tur ir "šaura", cilvēki viens otru pazīst, arī attiecības veidojas personiskas.

- Kas jums garšo?
- Pelmeņi! Tos viņi parasti gatavo svētkiem. Man ir prātā sarīkot vienu pelmeņu balli ar paštaisītiem pelme-

patika dziedāt, minēt mīklas. Patika runāt. Tas ir svarīgi!

- Vai vēlaties kādreiz aizbraukt ciemos?
- Domāju, ka noteikti aizbraukšu. Tas bija vērtīgs laiks. Krievijas latviešu dzīve ir pietuvojusies manai dzīvei. Prieks, ka esmu to piedzīvojusi.

MĀRA SADOVSKA

LU FAKULTĀTĒS

Profesore INGRĪDA RUMBA, LU Medicīnas fakultātes studiju programmas direktore, atzīme, ka šodien Latvijā galvenokārt ir apspriesti medicīnas reorganizācijas formālie un juridiskie aspekti, mazāk - tās saturs. Tāpēc šoreiz par medicīnu apmācības attīstības tendencēm.

Pēdējo desmit gadu laikā medicīnas izglītībā Rietumu valstīs notikušas kardinālas pārmaiņas.

Foto: Prof. Ingrida Rumba ceļā uz Linčepingas universitātes klīniku

Runāšana ir svarīgāka par staigāšanu

Jaunas atziņas valodas attīstības traucējumu agrīnā diagnostikā un terapijā. LU 80. gadadienai veltīts simpozijš ar šādu nosaukumu notika 25. septembrī. To rīkoja LU Medicīnas fakultātes Sociālās pediatrijas centrs, vēloties runāt par bērnu attīstības rehabilitācijas jautājumiem.

Atklājot šo pasākumu, uzrunu teica LU rektors profesors Juris Zakis. Viņš apsveica simpozija dalībniekus un izteica gandarījumu, ka Universitātē ir Sociālās pediatrijas centrs, kurš rūpējas par bērniem. Profesors arī vēlēja, lai nākotnē šis Centrs augtu un veidotu milzīgas mājas, kurās bērni varētu darboties ar Montesori materiālu.

atziņas arvien vairāk ienāktu un darbotos arī Latvijā. Par jaunajām iespējām iedzīmt dzirdes traucējumu diagnostikā referēja Sociālās pediatrijas centra direktors Valdis Folkmanis. Viņš runāja par to, ka valoda ir dzirdes un smadzeņu darbības kopīgs produkts. Noteikt, vai bērnam ir kādas dzirdes problēmas, ar speciālu dzirdes skrīnīngu iespējams jau ceturtajā dienā pēc piedzimšanas. Pirmkārt, ir jāveic agrīna diagnostika, otrkārt, agrīna terapija. Sāpīgās tehniskās attīstības līmenis nepieļauj, ka dzirdes problēma kļūst par valodas problēmu.

Par tēmu "Valoda un kultūra" runāja LU Goda doktors profesors Teodors Hellbruge no Mīnhenes. Viņš uzsvēra, ka mātes valoda ir arī tautas kultūras veidotāja. Kad runājam, tad arī domājam. Piemēram, zinātne Latvijā var attīstīties tikai ar latviešu valodas palīdzību.

Profesors runāja arī par to, ka bērns iziet cauri dažādām valodas attīstības pakāpēm, līdz izrunā pirmo vārdu. Taču bērni, kuri nedzird, jau sešu mēnešu vecumā paliek mēmi. Tādēļ dzirdes diagnostikai ir jānotiek pirms šī vecuma. Ja nē, tad cilvēkam paliek iespēja sazināties tikai ar zīmju valodu. Šis cilvēki var saprasties tikai savā starpā, un viņi ir "izslēgti" no pārējās kultūras. Taču, jo ātrāk bērnam tiek konstatēta dzirdes problēma, jo labāki panākumi valodas apgušanā, kā arī citu cilvēku teiktā saprašanā, "nolaset no viņu lūpām". Šādi bērni ir spējīgi iesaistīties kultūras dzīvē. Kā uzsvēra profesors, šīs atziņas ir ļoti revolucionāras un ļauj priekšstatu, ka cilvēks ar dzirdes problēmu nespēj iekļauties apkārtējā vidē. Svarīgi, lai šīs jaunās

Medicīnas izglītība

nisko pētījumu rezultātiem par pedagogijas efektivitāti pamato, kādas mācību metodes izmantojamas galvenā studiju mērķa sasniegšanā - iegūt prasni un patstāvīgi attīstīt savas zināšanas, kā arī tās lietot konkrētu problēmu un uzdevumu risināšanai. Pasaulē šodien vadošais ir uz studentu centrēts (*student centred*) mācību modelis pretstatā Latvijā ilgstoši dominējošam uz docētāju centrētajam (*teacher centred*) modelim. Modernajā medicīnas izglītībā mācībspēki ir kļuvuši nevis par saturu ekspertu, bet par studentu atbalstu ar efektīvu mācību metožu izmantošanu un nodrošina līdzdiploma un pēcdiploma izglītības mērķu sasniegšanu. Eiropā un ASV studijas tiek organizētas, sadarbojoties medicīnas un pedagogijas profesionāļiem medicīnas izglītības nodaļās. Medicīnas izglītības speciālisti (*medical educationalists*) sniedz medicīnisko palīdzību docētājiem mācību metožu lietošanā, kā arī veic pētniecisko darbu šajā jomā. Šodien vairs nav šaubu, ka ne katrs labs ārsts var būt medicīnas studiju kursa docētājs: tam ir nepieciešama papildus izglītība un pieredze.

Studentiem jāapgūst kā multi-profesionālas ārstniecības komandas darbs, tā arī grupas līdera iemaņas. Progresa pieredze šajā ziņā ir universitātes klīnikā Zviedrijā. Linčepingas universitātes slimnīcas ortopēdijas nodaļā studenti veic pienākumus atbilstoši savai izvēlētajai studiju programmai - ārsta, māsa, sociālā darbinieka funkcijas mācībspēka vadībā. Starp citu, pacienti ir se-

"Medicina ir zinātne, amats un māksla" / P. Stradiņš/

Arsts savā darbībā kontaktējas ar pacientu ne tikai somatisko slimi-

bu aspektā, ārstam jābūt augstai garīgai saskarsmei ar slimnieku, humānai attieksmei pret cilvēka dzīvības lielākajām kolīzijām (dzimšana, slimība, nāve), ētiskām attiecībām arī ar kolēģiem. Tāpēc mūsdienās medicīnu izglītošanā blakus teorētiskām zināšanām un praktiskām iemaņām vienlīdz nopietna nozīme ir arī ētikai un saskarsmes mācībai, kas tiek realizēta visa līdzdiploma kursa garumā. Pagātnē šiem izglītības aspektiem Latvijā tika veltīti visai maz uzmanības, tas zināmā mērā nosaka pašreizējās ārstu paudzes nepietiekamo briedumu šajā jomā.

Sodien jauno mācību metožu vidū ir arī komunikācijas iemaņu treniņš, ko veic klīnisko disciplīnu propedeitikas (ievada) kursos. Mācībspēki - ārsti un psihologi - kopā ar studentu grupu novērtē jaunā medicīna saskarsmi ar pacientu anamnēzē ievākšanā, analizējot videoierakstus gan slimnieka problēmu, gan medicīja darbību.

Studentiem jāapgūst kā multi-profesionālas ārstniecības komandas darbs, tā arī grupas līdera iemaņas. Progresa pieredze šajā ziņā ir universitātes klīnikā Zviedrijā. Linčepingas universitātes slimnīcas ortopēdijas nodaļā studenti veic pienākumus atbilstoši savai izvēlētajai studiju programmai - ārsta, māsa, sociālā darbinieka funkcijas mācībspēka vadībā. Starp citu, pacienti ir se-

višķi apmierināti ar nodaļu, jo uzskata, ka ir kvalitatīvāk aprūpēti nekā citur. Tādējādi, lietojot jaunas mācību stratēģijas, tiek attīstīta studenta personība un holistiskā pieeja pacientam, kas respektē kā slimības bioloģiskās, tā psiholoģiskās un sociālās saknes.

Apmācības procesā plaši tiek izmantotas datortehnoloģijas

Lietojot inovatīvās pieejas medicīnas izglītībā, priekšplānā izvirzās informācijas elektronisko datu bāzu ("Medline" u. c.) izmantošana. Pasaulē medicīnas studentiem ir stabilas, izkoptas patstāvīgo studiju tradīcijas.

Eiropas Medicīnas izglītības asociācijas konference

Eiropas Medicīnas izglītības asociācijas konference notika augustā beigās Linčepingā (Zviedrijā). Zviedrijā ir pavisam astoņas Medicīnas fakultātes, t. i., viena fakultāte uz katrām 1,5 miljoniem iedzīvotāju.

Linčepingas universitātes Medicīnas fakultāte, kas ir visjaunākā Zviedrijā (tai ir 25 gadi), bija izvēlēta par konferences norises vietu sakarā ar būtisku ieguldījumu medi-

5. lpp.►

Kosmetoloģija Universitātē

1996. gadā LU sākās studentu sagatavošana kosmetoloģijā, skaistumkopšanas specialitātē. 1997. gadā devīni speciālisti, 1998. - divpadsmit un 1999. - septiņi. Lielākā daļa kosmetologu strādā par ārstiem-kosmetologiem, klientus aprūpjot skaistuma salonos vai dzīvojamās. Kosmetoloģijas studiju programmu 1999. gadā pievienoja jaunizveidotajai Medicīnas fakultātei (MF).

Pašreiz studijas kosmetoloģijā turpina jauna studentu grupa, kurā piedalās ārste no Lietuvas. Klausītājiem bija iespēja iepazīties ar Makmāsteru universitātes (Ka-nāda) profesora Pāvila Vasariņa lasījumiem. Latvijas ārsts Kanādas profesors izglīto no 1972. gada un iepazīstina ar ādas patoloģiju aprūpes sasniegumiem Rietumvalstīs. Nozīmīgu darbu skaistumkopšanas attīstībā veica Latvijas kosmētiku un kosmetologu asociācijas prezidente, AML (Latvijas Medicīnas akadēmijas) un LU MF privātdocente Dr. med. Ināra Ančupāne. Sadarbībā ar vietējiem docētājiem P. Vasariņš 1999. gadā atkārtoti izdeva mācību grāmatu "Klīniskā dermatoveneroloģija". To var iegādāties grāmatveikalos un lasīt bibliotēkās.

LU Kosmetoloģijas studiju programmas direktors

ALFRĒDS MILTIŅŠ, LZA korespondētāļloceklis, LU MF profesors

MĀRA SADOVSKA

LU FAKULTĀTĒS

aktualitātes un perspektīvas

4. lpp. cības studiju programmas iestāžu sākumos konkurss bija 4,7 un 5,6 reflektanti uz vienu vietu un māsīnību programmā - 14,0 reflektanti. Tik augsti konkursa rādītāji medicīnas programmās pēdējos piecpadsmit gados Latvijā nav novēroti, tie 3 - 12 reizes pārsniedz atbilstošu konkursu Latvijas Medicīnas akadēmijā. Fakultātē pašreiz zināšanas apgūst 319 studenti un maģistranti.

Jaunā uzaicinājumu piedalīties Zviedrijas Medicīnas fakultātes pašnovērtējuma komisijas sēdē, kurā tika apspriesti mācību procesa progress. Bija lietderīgi uzzināt, ka moderno mācību stratēģiju ieviešana tiek regulāri analizēta un koordinēta.

Piedalījās arī medicīnas izglītības Austrumeiropas komisijas sēdē, kurā 14 valstu pārstāvi dalījās pieredzē un izveidoja plānu turpmākai sadarbībai. No diskusijas izrietēja, ka Austrumeiropas valstīm ir identiskas problēmas. Pirmkārt, tradīciju un vēsturiskās pieredzes dēļ ārsti neorientējas medicīnas izglītības tendencēs, tāpēc informā-

cija par modernu medicīnas izglītību ir jāsamiedz kritiskā masa medicīnas sabiedrībā. Otrkārt, jādefinē un jānūfificē līdzdiploma un pēcdiploma studiju sasniegšanas rezultāts (detalizēti teorētisko zināšanu un praktisko iemaņu apraksts, ko uzsākusi gatavot Eiropas Kopienas medicīnas izglītības komisija). Treškārt, jāveicina materiālās bāzes attīstība mācību procesa realizācijai.

Jaunā uzaicinājumu piedalīties Zviedrijas Medicīnas fakultātes pašnovērtējuma komisijas sēdē, kurā tika apspriesti mācību procesa progress. Bija lietderīgi uzzināt, ka moderno mācību stratēģiju ieviešana tiek regulāri analizēta un koordinēta.

Rit otrs mācību gads atjaunotajā Medicīnas fakultātē Latvijā

Universitātē

Jaunā uzaicinājumu piedalīties Zviedrijas Medicīnas fakultātes pašnovērtējuma komisijas sēdē, kurā tika apspriesti mācību procesa progress. Bija lietderīgi uzzināt, ka moderno mācību stratēģiju ieviešana tiek regulāri analizēta un koordinēta.

Leproloģija mūsu studiju programmā

Lai kļūtu par ārstu, jāzina arī par lepras slimniekiem. Par to varam lasīt P. Vasariņa un A. Miltiņa (Latvija) mācību grāmatā "Klīniskā dermatoveneroloģija", Rīga, 1999. No darbiņu par lepru vadīja profesors A. Miltiņš 29. septembrī Talsu leprozorijā, kur pašreiz ārstējas lepras slimnieki. Šīs iestādes direktors Dr. J. Smits pastāstīja, ka astoņi abscilārie slimnieki izrakstīti un dzīvo kopā ar saviem piederīgajiem mājās, taču uz atkārtotiem ārstēšanās kursiem atkal būs leprozorijā.

Latvijā pašreiz ir apzināti 274 lepras infekcijas perēkļi. 1998. gadā bija reģistrēti divi lepras slimnieki - Talsos un Jelgavā. Leprozorijā ārstējas slimnieki no Lietuvas, Igaunijas un Baltkrievijas. Dr. J. Smits pirms dažām dienām bija Vācijas leprozo-

rija institūtā (Vācēmē šī problēma arī ir aktuāla, jo slimo iebraucēji no Turcijas). Taču sadarbība ar Vāciju praktiski noris neaktīvi, jo ir dārga (par pakalpojumiem jāmaksā). Vēl joprojām nav zaudēti sakari ar Asttraņas leprozoriju institūtu. (Lepras diagnostikā kolēģi palīdz, un tas praktiski noris vecās draudzības vārdā).

Profesors A. Miltiņš pastāstīja, ka Terskas leprozorijā (Ziemeļkaukāzā, kur pašreiz karo) viņš redzēja svaiņas lepras gadījumus kādam jaunam skolotājam no Kazahstānas. Padomju Krievijā bija labi leproloģijas speciālisti, jo daudzi no viņiem bija strādājuši leprozorijos Vjetnamā. J. Smits un A. Miltiņš precizēja, ka pasaulē ar lepru pašreiz slimo apmēram trīs miljoni cilvēku. Dr. J. Smits aprūpēja kādu ar lepru slimu

pacientu no Indijas. Viņš demonstrēja atlasu ar šīs slimības norises īpatnībām deļzenās rases cilvēkiem. Talsu leprozorijā ir lieliska ādas slimību muļžu kolekcija. Tā joprojām nav zaudēti sakari ar Asttraņas leprozoriju institūtu. (Lepras diagnostikā kolēģi palīdz, un tas praktiski noris vecās draudzības vārdā).

Profesors A. Miltiņš pastāstīja, ka Terskas leprozorijā (Ziemeļkaukāzā, kur pašreiz karo) viņš redzēja svaiņas lepras gadījumus kādam jaunam skolotājam no Kazahstānas. Padomju Krievijā bija labi leproloģijas speciālisti, jo daudzi no viņiem bija strādājuši leprozorijos Vjetnamā. J. Smits un A. Miltiņš precizēja, ka pasaulē ar lepru pašreiz slimo apmēram trīs miljoni cilvēku. Dr. J. Smits aprūpēja kādu ar lepru slimu

pacientu no Indijas. Viņš demonstrēja atlasu ar šīs slimības norises īpatnībām deļzenās rases cilvēkiem. Talsu leprozorijā ir lieliska ādas slimību muļžu kolekcija. Tā joprojām nav zaudēti sakari ar Asttraņas leprozoriju institūtu. (Lepras diagnostikā kolēģi palīdz, un tas praktiski noris vecās draudzības vārdā).

Profesors A. Miltiņš pastāstīja, ka Terskas leprozorijā (Ziemeļkaukāzā, kur pašreiz karo) viņš redzēja svaiņas lepras gadījumus kādam jaunam skolotājam no Kazahstānas. Padomju Krievijā bija labi leproloģijas speciālisti, jo daudzi no viņiem bija strādājuši leprozorijos Vjetnamā. J. Smits un A. Miltiņš precizēja, ka pasaulē ar lepru pašreiz slimo apmēram trīs miljoni cilvēku. Dr. J. Smits aprūpēja kādu ar lepru slimu

pacientu no Indijas. Viņš demonstrēja atlasu ar šīs slimības norises īpatnībām deļzenās rases cilvēkiem. Talsu leprozorijā ir lieliska ādas slimību muļžu kolekcija. Tā joprojām nav zaudēti sakari ar Asttraņas leprozoriju institūtu. (Lepras diagnostikā kolēģi palīdz, un tas praktiski noris vecās draudzības vārdā).

Profesors A. Miltiņš pastāstīja, ka Terskas leprozorijā (Ziemeļkaukāzā, kur pašreiz karo) viņš redzēja svaiņas lepras gadījumus kādam jaunam skolotājam no Kazahstānas. Padomju Krievijā bija labi leproloģijas speciālisti, jo daudzi no viņiem bija strādājuši leprozorijos Vjetnamā. J. Smits un A. Miltiņš precizēja, ka pasaulē ar lepru pašreiz slimo apmēram trīs miljoni cilvēku. Dr. J. Smits aprūpēja kādu ar lepru slimu

Pateicamies MF un LU darbiniekiem par šī brauciena organizēšanu.

JURIS RUMAKS, LU MF 4. kursa students

pacientu no Indijas. Viņš demonstrēja atlasu ar šīs slimības norises īpatnībām deļzenās rases cilvēkiem. Talsu leprozorijā ir lieliska ādas slimību muļžu kolekcija. Tā joprojām nav zaudēti sakari ar Asttraņas leprozoriju institūtu. (Lepras diagnostikā kolēģi palīdz, un tas praktiski noris vecās draudzības vārdā).

Profesors A. Miltiņš pastāstīja, ka Terskas leprozorijā (Ziemeļkaukāzā, kur pašreiz karo) viņš redzēja svaiņas lepras gadījumus kādam jaunam skolotājam no Kazahstānas. Padomju Krievijā bija labi leproloģijas speciālisti, jo daudzi no viņiem bija strādājuši leprozorijos Vjetnamā. J. Smits un A. Miltiņš precizēja, ka pasaulē ar lepru pašreiz slimo apmēram trīs miljoni cilvēku. Dr. J. Smits aprūpēja kādu ar lepru slimu

pacientu no Indijas. Viņš demonstrēja atlasu ar šīs slimības norises īpatnībām deļzenās rases cilvēkiem. Talsu leprozorijā ir lieliska ādas slimību muļžu kolekcija. Tā joprojām nav zaudēti sakari ar Asttraņas leprozoriju institūtu. (Lepras diagnostikā kolēģi palīdz, un tas praktiski noris vecās draudzības vārdā).

Profesors A. Miltiņš pastāstīja, ka Terskas leprozorijā (Ziemeļkaukāzā, kur pašreiz karo) viņš redzēja svaiņas lepras gadījumus kādam jaunam skolotājam no Kazahstānas. Padomju Krievijā bija labi leproloģijas speciālisti, jo daudzi no viņiem bija strādājuši leprozorijos Vjetnamā. J. Smits un A. Miltiņš precizēja, ka pasaulē ar lepru pašreiz slimo apmēram trīs miljoni cilvēku. Dr. J. Smits aprūpēja kādu ar lepru slimu

Atziņas par mācību grāmatu

Apcieņojot dzimto Latviju, ie-

pacientu no Indijas. Viņš demonstrēja atlasu ar šīs slimības norises īpatnībām deļzenās rases cilvēkiem. Talsu leprozorijā ir lieliska ādas slimību muļžu kolekcija. Tā joprojām nav zaudēti sakari ar Asttraņas leprozoriju institūtu. (Lepras diagnostikā kolēģi palīdz, un tas praktiski noris vecās draudzības vārdā).

Pateicamies MF un LU darbiniekiem par šī brauciena organizēšanu.

JURIS RUMAKS, LU MF 4. kursa students

pacientu no Indijas. Viņš demonstrēja atlasu ar šīs slimības norises īpatnībām deļzenās rases cilvēkiem. Talsu leprozorijā ir lieliska ādas slimību muļžu kolekcija. Tā joprojām nav zaudēti sakari ar Asttraņas leprozoriju institūtu. (Lepras diagnostikā kolēģi palīdz, un tas praktiski noris vecās draudzības vārdā).

Profesors A. Miltiņš pastāstīja, ka Terskas leprozorijā (Ziemeļkaukāzā, kur pašreiz karo) viņš redzēja svaiņas lepras gadījumus kādam jaunam skolotājam no Kazahstānas. Padomju Krievijā bija labi leproloģijas speciālisti, jo daudzi no viņiem bija strādājuši leprozorijos Vjetnamā. J. Smits un A. Miltiņš precizēja, ka pasaulē ar lepru pašreiz slimo apmēram trīs miljoni cilvēku. Dr. J. Smits aprūpēja kādu ar lepru slimu

pacientu no Indijas. Viņš demonstrēja atlasu ar šīs slimības norises īpatnībām deļzenās rases cilvēkiem. Talsu leprozorijā ir lieliska ādas slimību muļžu kolekcija. Tā joprojām nav zaudēti sakari ar Asttraņas leprozoriju institūtu. (Lepras diagnostikā kolēģi palīdz, un tas praktiski noris vecās draudzības vārdā).

Profesors A. Miltiņš pastāstīja, ka Terskas leprozorijā (Ziemeļkaukāzā, kur pašreiz karo) viņš redzēja svaiņas lepras gadījumus kādam jaunam skolotājam no Kazahstānas. Padomju Krievijā bija labi leproloģijas speciālisti, jo daudzi no viņiem bija strādājuši leprozorijos Vjetnamā. J. Smits un A. Miltiņš precizēja, ka pasaulē ar lepru pašreiz slimo apmēram trīs miljoni cilvēku. Dr. J. Smits aprūpēja kādu ar lepru slimu

pacientu no Indijas. Viņš demonstrēja atlasu ar šīs slimības norises īpatnībām deļzenās rases cilvēkiem. Talsu leprozorijā ir lieliska ādas slimību muļžu kolekcija. Tā joprojām nav zaudēti sakari ar Asttraņas leprozoriju institūtu. (Lepras diagnostikā kolēģi palīdz, un tas praktiski noris vecās draudzības vārdā).

Pateicamies MF un LU darbiniekiem par šī brauciena organizēšanu.

JURIS RUMAKS, LU MF 4. kursa students

JURIS RUMAKS, LU MF 4. kursa students

pacientu no Indijas. Viņš demonstrēja atlasu ar šīs slimības norises īpatnībām deļzenās rases cilvēkiem. Talsu leprozorijā ir lieliska ādas slimību muļžu kolekcija. Tā joprojām nav zaudēti sakari ar Asttraņas leprozoriju institūtu. (Lepras diagnostikā kolēģi palīdz, un tas praktiski noris vecās draudzības vārdā).

Profesors A. Miltiņš pastāstīja, ka Terskas leprozorijā (Ziemeļkaukāzā, kur pašreiz karo) viņš redzēja svaiņas lepras gadījumus kādam jaunam skolotājam no Kazahstānas. Padomju Krievijā bija labi leproloģijas speciālisti, jo daudzi no viņiem bija strādājuši leprozorijos Vjetnamā. J. Smits un A. Miltiņš precizēja, ka pasaulē ar lepru pašreiz slimo apmēram trīs miljoni cilvēku. Dr. J. Smits aprūpēja kādu ar lepru slimu

Pateicamies MF un LU darbiniekiem par šī brauciena organizēšanu.

JURIS RUMAKS, LU MF 4. kursa students

JURIS RUMAKS, LU MF 4. kursa students

JURIS RUMAKS, LU MF 4. kursa students

VINI PIE MUMS

LU joprojām svētku noskaņās

◀ 1. lpp.

Pasniedzēju darbs varētu būt profesionālāks

Pēc svinīgās rektora un abu rektoru uzrunas neoficālā gaisotnē mēģināju uzzināt vairāku LU viesstudentu domas par studijām šajā augstskolā. Viennozīmīgi tika izteikta vēlētānās vairāk iepazīt arī latviešu studentus, tas ir, tika ierosināts sarakstot kādu kopīgu pasākumu.

Džozefs Koramdels (*Jozef Koramdel*) ir dzimis Irānā, bet dzīvojis Zviedrijā, apguvis medicīnu dažādās valstīs, arī Spānijā, Anglijā, Bulgārijā, bet pašlaik nolēmis savu plastiskā ķirurga izglītību apgūt tieši LU. Latvijā Džozefs ir septiņus mēnešus, bet studēs vēl divus gadus. Viņš atzina, ka mācību maksa tiešām ir zema, arī praktiskās nodarbības ir augstā līmenī, tomēr pasniedzēju darbs lekcijās varētu būt profesionālāks. Arī Dilankā Fernando (*Dilanka Fernando*) no Šrilankas, kurš studē medicīnu, apgalvoja, ka teorētiskās zināšanas nav tik pilnīgas, lai raiti un saprotami vadītu lekcijas.

Neskatoties uz to, ka bieži vien lekcijās dzirdētais pašam ir jāpārlasa vēlreiz mācību grāmatā, Fernando LU studē jau ceturto gadu, un pašam ir jāstudē seši gadi.

Zishans Rahims (*Zeeshan Rahim*) no Pakistānas LU studē pirmo gadu. Pirms tam viņš ir mācījies Krievijā, bet tad meklējis augstskolu, kurā lekcijas lasītu angļu valodā. Arī

viņš studē medicīnu (ši nozare ir viena no pieprasītākajām viesstudentu vidū) un kā nopietnu šķērslī veiksmīgām studijām minēja to, ka nav iespējams dabūt nepieciešamo literatūru no Medicīnas akadēmijas bibliotēkas (LU, acimredzot, tāda literatūra nav pieejama).

Diemžēl vai par laimi, tomēr visi vienbalsīgi apgalvoja, ka pēc studiju beigšanas atgriezīsies iepriekšējā dzīvesvietā vai arī dosies meklēt laimi citur plašajā pasaulē.

Draugus no citām valstīm var atrast ne tikai Internetā, bet arī tepat - LU!

No savas puses varu piebilst, ka ārvalstu studenti varētu būt interesanti sarunu biedri, draugi, nākotnē - kolēģi. Viņi pārstāv dažādas valstis, kultūras, katram ir sava pieredze, zināšanas, intereses, pasaules redzējums.

Tādēļ būtu lietderīgi rīkot dažādus pasākumus: kursus, seminārus, arī kopīgus pārgājienus, braucienus, varbūt pat vasaras nometnes, kurās piedalītos interesenti gan no latviešu studentu, gan viesstudentu puses.

LINDA KALNIŅA,
Filoloģijas fakultātes studente

Par studentiem no Baltijas valstīm vislabākais iespaids

LU Goda doktors Rainers Ekerts no Vācijas:

- Ielūgums uz LU jubileju man ir liels gods. Pirmo reizi Latvijā biju 1980. gadā uz Baltijas Valodu konferenci, mani ļoti saista latviešu tautasdziesmas. Vācijā arī ir savas nacionālās dziesmas, bet Latvijā tās ir dabiskākas, vairāk iekļaujas vidē.

Esmu informēts, ka pēc okupācijas gadiem Latvijā ir problēmas; pats esmu no Austrumvācijas, labi to izprotu. Jūtu gandarījumu, ka ekonomika un kultūra Baltijas valstīs attīstās pareizajā virzienā. Latvijā ir ļoti pateicīga vieta daudz kultūru sadarbībai, tām savstarpēji bagātinoties.

Latvijai un Universitātei novēlu veiksmīgu tālāko attīstību, novēlu Latvijai iestāties Eiropas Savienībā.

Latvijas cilvēki man ir patīkami ar viņu augsto kultūru, viesmīlību. Zinu daudzus cilvēkus no Latvijas, Lietuvas, kuri runā pat trīs svešvalodās. Amerikā un Vācijā tas tā nav. Arī par studentiem no Baltijas valstīm man ir vislabākais priekšstats - viņi jau pirms studijām ārzemēs ir bijuši ļoti sagatavoti.

Uzklausījusi ANDA LASE

Iespaidi par Rīgu un Latvijas Universitāti

1998. gada rudens semestrī Latvijas Universitātes Filoloģijas fakultātē studēja divi Viļņas universitātes Kauņas Humanitārās fakultātes studenti - lituāņi. Ar Robertu Kudirku un Egidiju Jodsnūķīti sazinājāmies ar elektroniskā pasta palīdzību. Viņi piekrita atbildēt uz dažiem jautājumiem.

- Kādi bija jūsu pirmie iespaidi Latvijā? Vai galvaspilsētas ir atšķirīgas?

- Kad atbraucām uz Rīgu, sajūta bija tāda, it kā atrastos kādā lielā virpulī. Skaistas, lielas celtnes (īpaši vecpilsētā), intensīva satiksmes, steidzīgi cilvēki. Rīga no Viļņas atšķiras kā zeme no debesīm, tramvaji vien ir ko vērti. Ir tāds latviešu izteiciens: "Latvijā ir tikai viena pilsēta - Rīga".

- Kāda atmosfēra Universitātē?

Universitātes zinātniskā atmosfēra būs tāda, kādu pats sev izveidosi. Bet apstākļi tam ir: bibliotēku tīkls, lasītavas, kas strādā bez izejamām dienām.

- Pastāstiet par Rīgas un Universitātes kultūras dzīvi. Kādus centrus, filoloģijai veltītus žurnālus un avīzes varētu pieminēt?

- Rīgas kultūras dzīvē vienmēr kaut kas notiek. Bez tradicionālajām norisēm (teātriem, tautiskiem svētkiem u. c.) attīstīts šovbizness un popkultūra (azartspēļu zāles, naktsklubi). Ja nedēļas nogalē nav ko darīt, tad joz uz vecpilsētu, tur paliksi plīks, kāds vēl

nekad neesi bijis.

No svarīgākajiem kultūras centriem, kas saistās ar Lietuvu, var minēt Rīgas lietuviešu biedrību. Pati Latvijas Universitāte arī. Starp filoloģiskajiem laikrakstiem var minēt "Karogu", "Literatūru un Mākslu". Universitātei ir sava "Universitātes Avīze", kas tiek izdota kopš 1922. gada. Tā ir tipiska mūsu "Savas".

- Kā Latvijā skatās uz lietuviešu valodu, vai tiek plaši studēta lituānistika? Kādas ir attiecības starp valodniecību un literatūrzinātņi? Vai studenti interesējas par lietuviešu valodu?

- Saskarsme ar lietuviešu valodu notiek dažādās jomās (leksikoloģijā, valodas kultūrā, studējot etnisko kultūru u. tml.). Svarīgs arguments - lietuviešu valodnieku izdots "Lietuviešu - latviešu valodas vārdnīca" (Rīga, "Zinātne", 1995) 2. papildinātais izdevums. Pirmais iznāca 1964. gadā. Tas ir savdabīgs atgādinājums lietuviešiem atkal izdot jau aizkavējušos J. Balkeviča un J. Kabelkas "Latviešu - lietuviešu valodas vārdnīcu" (1977).

Par literatūrzinātnes un valodniecības attiecībām grūti kaut ko pateikt. Tāda pati situācija droši vien dominē arī Lietuvā.

Par lituānistiku latvieši ļoti interesējas. Daudzi studentu vienreizēji runā lietuviski. Viņi ārkārtīgi interesējas par folkloru, māk daudz lietuviešu tautasdziesmu.

- Kā veidojas attiecības starp latviešiem un krieviem, vai šī

problēma ir ļoti asa?

Uzreiz var manīt vissāpīgāko latviešu problēmu - tautiskumu. Kaut gan saskaņā ar likumu latviešu valoda ir valsts valoda, tomēr reāli šeit ir divvalodības situācija. Agressīva nacionālisma izpausmes netika manītas, bet neviens latvietis pret "vietējiem" krieviem savā sirdī siltas jūtas nelolo.

- Kā latvieši skatās uz lietuviešiem? Kādas ir jūsu attiecības ar citiem studentiem?

- Kā latvieši uz mums skatās? Droši vien pozitīvi. Viņi domā, ka esam mazliet divaini: brīvāki, zinātkārāki, tādi, kas mēģina sadraudzēties. Divaini, bet reizēm tas arī izdodas. Paši latvieši ir kompleksēti, vēsi cilvēki. Īsti ziemeļnieki. Uz mums, kas mēģinām runāt latviski, viņi raugās ar cieņu. Kopmītnēs vienmēr var sagaidīt palīdzību. Pašas kopmītnes ir ļoti vecas. Tās ir tālāk no centra. Pirmo reizi tās ieraugot, šķiet, ka tas ir cietums: atspēru gultas, ne visai patīkami "dzīvnieciņi" utt. Bet atmosfēra šeit ir ļoti laba.

- Kāda ir vērtēšanas sistēma Latvijas Universitātē?

- Vērtēšanas sistēma Latvijas Universitātē ir pavisam citāda. Studenti šeit daudz nedomā par vidējo atzīmi vai studiju maksu (6 vai 7 viļņiem ir ļoti laba atzīme). Studentiem ir jāmaksā par studijām, ja vidējā atzīme ir zemāka par 4. Šeit var mācīties uz vieniem četriniekiem un daudz nedomāt. Desmitniekus viņi vispār nepazīst, jo valda uzskats, ka uz desmit zina Dievs, uz deviņi - pasniedzējs un

tā tālāk.

- Cik lielas ir stipendijas Latvijas Universitātē? Kādi ir jūsu dzīves apstākļi?

- Stipendijas LU ir ļoti mazas. Mums maksā vidējo stipendiju, ar kuru pietiek, lai samaksātu par braukšanas mēnešbiļeti (Ls 6,50). Mūsu izdevumi mēnesī sasniedz 300 dolāru. Šeit viss ir divreiz dārgāks. Studentiem nav nekādu atlaizņu. Ja nebūtu vecāku atbalsta, nav zināms, kā varētu dzīvot.

- Kādas attiecības ar pasniedzējiem - akadēmiskās vai demokrātiskās?

Pasniedzēji mēdz būt dažādi. Ir viena likumsakarība - jo vecāki, jo konservatīvāki. Ir iespaidīga pasniedzēja profesore Kursīte, kas pasniedz folkloras tekstu analīzi. Kā saka Roberts Kudirka, profesore - īsts sprādzienis.

- Kāds ir studentu brīvais laiks?

- Brīvo laiku visi pavada klubos, teātros, kafejnīcās. Vasarā vai rudenī visi drāžas uz Siguldu, Jūrmalu. Tur patiešām ir jauki. Protams, ziemas laikā šeit var papriecāties labā slidotavā. Taču atbrauciet paši un tad visu redzēsiet savām acīm!

GABUA SEREIKIENE

Pārpublicēts no lietuviešu filoloģijas žurnāla "Philologica respectum" (1999, Nr. 1), kas iznāk Kauņā.

No lietuviešu valodas tulkojusi
RŪTA MUKTUPĀVELA
("Lituānistikas centrs", LU)

JAUNIE PIE MUMS

Fukši sporto

21. oktobrī tā saucamajā Meža skolā notika neparedzēti skaļš, tam sekojošai fukšu ballei par godu rīkots sporta pasākums. Pasākuma iniciatori bija divi sportiski putni - Rubenis un Čirulis jeb, skaidrāk izsakoties, Pedagoģijas un psiholoģijas fakultātes sporta pasniedzēji, tomēr organizēšanas smago nastu uz saviem pleciem vēla aktīvākie studenti Raivis un Gints (darbmāči 2.k.).

Mārtiņš un Jānis (sports 1.k.), Inese (psihe 2.k.) un Liene (angļi 3.k.) - piedodiet, ja kāds aizmirsts.

Aktīvākais pasākuma dalībnieks - Ojārs

ņemot vienu - sodiņu mešanu, pasniedzēju un vecāko kursu komandas draudzīgi, bet nepārprotami satsita fukšus lupatās.

Pasākuma vadītāji - Inese un cien. dekāns

Ar nožēlu jāatzīst, ka, kā jau tika minēts, sodiņu mešanā fukši tomēr izrādīja nevienam neizdevīgu* spītību un precizitāti, kā rezultātā uzvarēja komanda ar pašu dekānu Andri priekšgalā. Neilgi pēc šī incidenta kā saldais ēdiens tika pasniegtas psihi smaidošo meiteņu azartiskās dejas, tas nedaudz uzlaboja saniknotajai tiesnešu kolēģijai

Vecāko kursu meiteņu stafetes noslēgumā kraujotus puišus kaudzē

omu, un pasākums veiksmīgi ritēja tālāk... un noslēdzās, kā jau tam bija jānoslēdzās - ar neželīgu fukšēšanu un dejām līdz pat rītam.

* neapdomīgās komandas sastāva saraksts ar neželīgās sekretāres Silvijas roku jau ierakstīts dekānāta melnajā maģē.

Jekāns met kā īsts vīrs

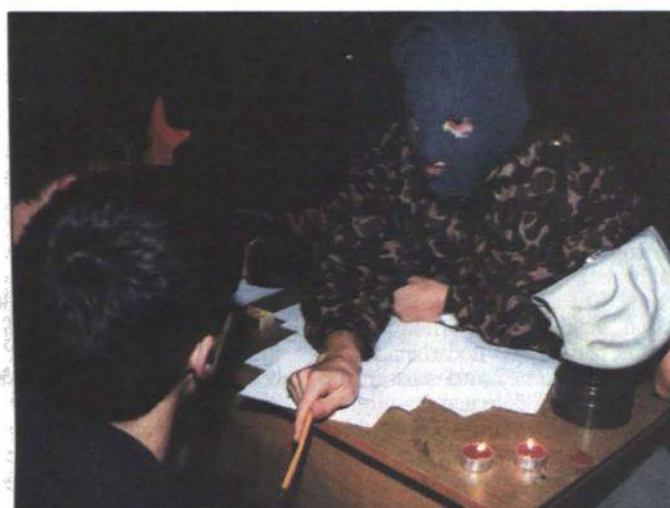
GUNDEGA ROBINSONE

AK, FUKSĒŠANA!

Sadisma triumfs PPF

laimīgais un veselais fuksis varēja, peldot uz muguras pa betona grīdu, braši doties tālāk, kur viņu sagaidīja asinskārā Santa un ne mazāk kārais Bērzs, un daži jau tur esošie fukši, kas noskatījās visai šausminošu ainu - aiz palaga viņu kolēģiem tika izdarīta eksekūcija, proti, asinīm šķīstot, nozāģēta galva, un kur tad vēl tie blāvieni, blāvieni... Tālākais ceļš veda caur Zināšanu elli, kur fukšīti rāpus dzina uz otro stāvu. Un ceļā visādas mistiskas ūdens bļodas un vēl šīs tas. Bet, kā beigās izrādījās, fukšītis droši rāpojis pa visparastākajām kāpnēm. Sasniedzis savu otro stāvu, viņš tika attiecīgi piekrāsots, tiesa, jāatzīst, ka krāsotāji bija ļoti humāni, jo centās pielāgoties sejas tipam, augumam. Un tad nu tāds izkrāsots ceļā pie zaķiem virinātājiem, kas lika izmēģināt savas spējas mākslinie-

Tas viss notika 21. oktobrī, kad nabaga pirmkursnieki brašā soli devās uz Pedagoģijas un psiholoģijas fakultāti, lai piedalītos šī mēneša lielākajā pasākumā - Fuksnē. Nabaga fukši tika jau iepriekš morāli sagatavoti plakātiņi pie sienām, uzmundrinājuma saukļi, kas vairāk iedvesa šausmas, nekā...

pieglaimīgā, sanošā balstiņā, ka radās patiesas šaubas, vai šie vīri un sievas ir izvēlējušies savu patieso ceļu. Un tad vēl tā pumpēšanās par nepareizām atbildēm, bet kā gan-

Fuksis, uzsākot savu iesvētīšanas ceļu, tika rūpīgi pierēģistrēts, un smaidošā Gundega laipni pavadīja visus pie cienijamiem viesfukšētājiem no Vēstures un filosofijas fakultātes, kas sevi bija laipni iesaukuši par teroristiem. Teroristi savus mīļos, laipnos, gudros jautājumus uzdeva tik

darijums - zīmogs lapā un caurlaide pie mediķiem. Mediķi kā jau mediķi - šļircītes, žņaugi, rozā tabletiņas, tinktūriņas, āmuriņi. Fukša psihisko stāvokli un garīgo līdzsvaru pārbaudīja bēdīgi slavenais Dakterīts un asistente vienkārši Marija Montessori, bet tālāk vadību pārņēma kara mediķi Uno un Ģirts, kuri, balstoties uz jau noteikto diagnozi, katram fuksim iesļircēja attiecīgo devu vitamīnu, kuru rezultātā bija jākonstatē piepampums un jāsaņem nomierinošais sitiens pa galvu. Kad arī šī apskate bija beigusies, tad

ciskajā ievirzē, kuras varēja apskatīt visa fakultāte. Lienīte visus laipni sagaidīja, lai pārbaudītu redzes, runas un koordinācijas spējas. Bija jāceļ kartona kastes, zem kurām bija rīves, sīpoliņi un kliedzoša, spiedoša, izgaismota jaunieta, kas lika nobīties ne vienam vien fuksim un vērotājam no malas. Vēl no šoka neatguvies, fuksis tika veiksmīgi iebīdīts tualetē, kur podā, kas neizskatījās īpaši pievilcīgs un aromātisks, bija jāsameklē pazudušas monētiņas. Un tad, dziedādams jautru dziesmiņu par kāpostiem un nesdams smago maisu, fuksis devās lejā pie laipnajiem darbmāčiem, kas stingri bija apņēmušies izslāpināt fukšīti. Tie ielika viņam biksēs pudeli un nekaunīgā veidā salēja tajā nenosakāmas krāsas šķidrums. Bet kā atpūta pēc smagā darba bija KNZ kontrolpunkts, kur piens, ievārijums un baltmaize sniedza nelielu mierinājumu, nu un, protams, miers, kas plūda no šiem puišiem, vienkārši apbūra. Visbeidzot fuksis bija nonācis

līdz vietai, kur tika pieņemts zvērests- svinīgi, aizkustinoši. Un te nu nelaimīgais fuksis pārtop par laimīgo studentu. Pēcāk, kad jau bija sākusies balle, daži fukši tīrās nejausības rezultātā savā īpašumā ieguva dzīvē nepieciešamas lietas- gāzmaskas, kurās varēja turpināt dejot līdz pat rītam.

EGIJA ŠUSTIŅA

TAS VAR JŪS INTERESĒT

Lācis: spēle ar aizklātām kārtīm

1. lpp.

Savukārt, ja paseko līdzī komi-
sijas darbībai nepublicētajos ma-
teriālos, tad iezīmējas tendences,
kuras ir arī Ministru kabineta do-
tajā uzdevumā komisijai, - veikt
LŪ reorganizāciju. Šajā vietā ir di-
lemma. Augstskolu likums, Bolo-
ņas konferences deklarācija un
vēl daudzi citi likumdošanas akti
uzsver, ka Universitāte ir autono-
ma un neatkarīga. Šajā ļoti mai-
nīgajā pasaulē politiskās partijas
strīdas par skaitlisko sastāvu, kas
ir partija - vai tie ir septiņi vienā-
di domājoši prāvēderi vai 1000
nopirkti cilvēki. Un kad šī partija
iegūst politisko pārsvaru Saeimā,

tā realizē savu politiku arī izglītī-
bā. Universitātē savukārt lēmu-
mus pieņem tie cilvēki, kuri pēc
noteiktiem spēles nosacījumiem
ir korekti kāpuši pa akadēmiskā-
jām kāpnēm. Tieši tā mēs esam
nonākuši līdz savām fakultātem,
institūtiem. Mums ir savi spēles
noteikumi. Arī Augstskolu likumā
ir uzsvērts, ka mūsu autonomija
atļauj mums pašiem noteikt
struktūru - vai tās ir fakultātes vai
institūti. Arī izvēlēties līdzekļus,
kā pildīt sabiedrības un valsts pa-
sūtījumu. Mēs varam arī brīvi iz-
vēlēties līdzekļus: lekcijas, semi-
nārus utt.

Šis divas brīvības - līdzekļi un
struktūra, iespējams, ir kārtīs,

kas netiek rādītas un kuras ir val-
dības rokās. Ir iecerēts, ka bez at-
klātas diskusijas ar Universitāti
mums var palūgt turpmāk strādāt
"trīs fabrikās un trīs maiņās".
Viedokli var respektēt, bet tas ir
pret likumu.

Mums ir stratēģiskās attīstī-
bas nostādnes, kuras ir apsprie-
tas un apstiprinātas Augstākās Iz-
glītības padomē.

Senāta Stratēģijas komisija arī
pastiprināti pēdējā laikā ir domā-
jusi par Medicīnas akadēmijas
pievienošanas modeļiem, sekām
un arī pārmaiņām LŪ. Tā uzskata,
ka LŪ pat nepieciešams apvienot
un koncentrēt pētniecību un stu-
diju programmas lielās zinātņu

nozārēs sakņotās fakultātēs. Nā-
kotnes LŪ ir tā, kas strādās pēc
uzņēmējdarbības principiem, ar
to saprotot, ka darbība notiek, slē-
dzot līgumus. Valsts slēdz līgumu
arī par stratēģisku mērķu īsteno-
šanu. Latvijai tas ir izglītots Lat-
vijas pilsonis.

LŪ tiek pārņemts, ka tajā ne-
pietiekami sasaistīta pētniecība
ar studijām. Lai šo sasaisti piln-
veidotu, ir nepieciešama dialoga
veidošana ar pasūtītāju, piemē-
ram, investīciju programmas zi-
nātnē.

Es kā Universitātes profesors
domāju, ka modelis LMA pievie-
nošanai varētu būt šāds: Medicī-
nas akadēmijas integrācija Latvi-

jas Universitātē notiek saskaņā ar
Augstskolu likuma 11. pantu. Kad
apvienošana ir notikusi, tad mums
ir jāsauc papildināta Satversmes
Sapulce, kurā konstruējam jaunu
Senātu. To darām koleģiāli.

Sobrid Stratēģijas komisija uz-
skata par nepieciešamu īsā doku-
mentā akcentēt šādu nostādni. Jā-
atceras, ka LŪ jau ir mediķi. Lat-
vijas Universitātes Medicīnas fa-
kultātes mediķi un citi pētnieki
jau šodien realizē pusi no valsts
finansētajiem pētījumiem medi-
cīnā. Domāju, ka esam stabila un
vajadzīga augstskola Latvijai.

Uzklausījusi
MĀRA SADOVSKA

Latvija ir 4. vietā

Šī programma ir radīta, lai at-
rastu tādas mehānismus un teh-
nologijas, kas kopumā darītu
cilvēka dzīvi pilnvērtīgāku, -
skaidro Eiropas Savienības 5.
struktūras jeb t. s. "5. timekļa"
programmas Latvijas Nacionālais
koordinators VALDIS
EGLE.

Minētā programma būs spēkā no
1999. līdz 2002. gadam. Tās mērķis ir
celt Eiropas konkurētspēju pasaules
mērogā. Programmas ietvaros
dalībvalstīs izstrādā pētniecības pro-
jektus, kas risina Eiropas reģionam
(tātad, arī Latvijai) būtiskus jautā-
jumus, piemēram, - nodarbinātība, ve-
selības un apkārtējās vides aizsardzība,
sakari un mobilitāte u. c.

Ja spriežam pēc aktivitātes un ie-
sniegto projektu skaita, Latvija paš-
laik izvirzījusi 4. vietā - pēc
Ungārijas, Slovēnijas un Igaunijas.

Pirmo reizi - arī Latvija
Šogad pirmo reizi "5. timekļa"

pētniecības programmā ie-
saistījusies arī Latvija, kopējā fondā
iemaksājot dalības naudu, nosūtot
savus projektus, kā arī piedaloties
Eiropas Komisijai nosūtīto projektu
izvērtēšanā, lai atlasītu tos, kuriem
tiek piešķirts finansējums. Bet, lai
Latvijai šajā programmā veiktos pēc
iespējas labāk, izveidots Nacionālais
kontaktpunkts, kas organizē iz-
glītojošus pasākumus potenciālajiem
projektu rakstītājiem.

Pavisam Eiropas Savienības
Zinātniskā padome ir noteikusi
četras tematiskās grupas, kuras ie-
tver visas dzīves jomas: dzīves kvali-
tātes un resursu pārvaldes uzlabo-
šana, draudzīgas informācijas sa-
biedrības veidošana, līdzsvarotas
attīstības veicināšana, enerģija un
apkārtējā vide. Latvijas projekts
praktiski aptver visas šīs jomas.

- Pašlaik no Latvijas Eiropas Kom-
isijai iesniegti vairāki nekā 80 pro-
jekti, un šobrīd jau ir ziņas, ka vis-
maz 18 vai 19 projekti saņems fi-

nansējumu, - stāsta V. Egle. - Līdz
ar to, pēc aptuvenām aplēsēm, Lat-
vija šogad, piedaloties "5. timekļa"
programmā, finansiāli būs ieguvusi
nedaudz vairāk nekā ieguldījusi, pa-
gaidām - 110 līdz 120% apmērā.

Ja ņemam vērā, ka šis ir mūsu pir-
mais iznāciens minētajā programmā,
jāatzīst, ka tas ir visnotaļ veiksmīgs
sākums.

Vinnē katrs 4. vai 5. pro-
jekts

Kā uzsvē V. Egle, šobrīd sīvajā
konkurences cīņā par tiesībām
saņemt finansējumu vinnē katrs 4.
vai 5. Latvijas projekts. Salīdzinot ar
citām dalībvalstīm, jākonstatē, ka
esam vidēji sekmīgi, jo ir valstis
(apmēram viena trešdaļa), kuras
domā, ka dabūt Eiropas Komisijas fi-
nansējumu nemaz nav iespējams,
bet ir arī tādas valstis, piemēram,
Igaunija, kuras, saņemot naudu pie-
teikto projektu īstenošanai, finansiāli
iegūst daudz vairāk nekā ie-

guldījušas.
Zinātniskajās programmās
jāienāk jaunajiem

Viena no valstu līdzdalības
formām "5. timekļa" programmā ir
ekspertēšana, t. i., ekspertu darbs
ar projektiem, kas iesūtīti Eiropas
Komisijai. Ja eksperti atzīst, ka
konkrētais projekts ir augstā
zinātniskā līmenī un piedāvā reālu ri-
sinājumu kādai Eiropas sabiedrību
interesējošai problēmai, tiek
pieņemts lēmums piešķirt naudu
projekta īstenošanai.

Šajā ekspertēšanas darbā pie-
dalās arī Augstākās izglītības pa-
domes priekšsēdētāja BAIBA
RIVŽA. Viņa apstiprināta par
vienu no 200 ekspertiem ekono-
mikas, humanitāro un sociālo
zinātņu nozarēs. Pavisam caur
Internetu izsludinātajā kon-
kursā dažādās nozarēs bija pie-
teikušies apmēram 20 000 inte-
resenti.

- Tajā apakšgrupā, kas vērtē dar-

bus par ekonomikas jautājumiem,
pavisam bijām 30 cilvēki, bet no Bal-
tijas es biju vienīgā, - stāsta B. Rivža.
- Vēl bija kolēģi no Polijas, Ungārijas
un Bulgārijas; visi pārējie - no
Rietumeiropas un Skandināvijas. Bi-
ju gandarīta, ka situācijā, kad strādāja
speciālisti no tik dažādām valstīm,
mani vērtējumi no pārējiem būtiski
neatsšķīrās.

Strādājot par ekspertu, veidojas
arī priekšstats, kā jāraksta projekti,
lai gūtu finansiālu atbalstu. Viens no
būtiskākajiem priekšnoteikumiem,
izrādās, ir spēja atrast pieredzes
bagātus sadarbības partnerus. Bez
tam tiek vērtēts arī, vai projektā pa-
redzēta iespēja piedalīties to-
pošajiem zinātniekiem, jo ārvalstīs,
kā zināms, ir pieņemts politisks
lēmums - zinātniskajās programmās
maksimāli jāiesaistās gados jauniem
cilvēkiem, tā zinātnē nodrošinot
pēctecību.

DAINA KALNA

Baltijas jūras
Jaunatnes projekts

Baltijas jūras Jaunatnes projek-
ta idejas autore ir Zviedrijas Jau-
natnes padome. Projekta nolūks ir
padziļināt un izstrādāt ciešāku sa-
darbību starp reģionālajām un na-
cionālajām jaunatnes padomēm
Dānijā, Igaunijā, Somijā, Slēsviģā-
Holšteīnā (Vācija), Maklenburgā-
Pomerānijā (Vācija), Latvijā, Lietu-
vā, Norvēģijā un Krievijā. Projek-
tu koordinē Baltijas Jaunatnes For-
ums, kas ir sadarbības forma starp
Baltijas jūras nacionālajām un re-
ģionālajām jaunatnes padomēm.
Baltijas Jaunatnes Foruma uzma-
nības lokā ir jautājumi, kas skar
Baltijas jūras reģiona jaunatni.

Baltijas jūras Jaunatnes projekta lai-
kā Baltijas Jaunatnes Forumam notiks
četras sanāksmes, bet Foruma vadī-
bas komiteja uz savu sanāksmi pulcē-
sies pirms Foruma. Vadības komite-
jas locekļi piedalīsies Foruma sanāks-
mēs ar jaunāko informāciju par reģio-
nu. Forums ir pilnībā atbildīgs par no-
tiekšo projekta laikā.

Baltijas jūras Jaunatnes projekta
vispārīgais mērķis ir jaunatnes orga-
nizāciju un to ietekmes nostiprināša-
na Baltijas jūras valstu sabiedrībās, at-
balstot demokrātisku attīstību reģio-
nā. Projekta uzdevums ir veicināt sa-
darbību starp Baltijas jūras reģionu
un starptautiskā sadarbībā nostiprināt
abpusējās saites starp jaunatnes orga-
nizācijām. Bez tam projekta mērķis ir
nostiprināt jaunatnes darbu lokālajās,
reģionālajās un nacionālajās jaunatnes
organizācijās. Kā jaunatnes organizā-

cijām, tā jaunatnes padomēm jāpzi-
nās, kādas ir to iespējas ieguldīt savu
artavu demokrātijas tālākā attīstībā re-
ģionā.

Daudzveidīgajām projekta aktivitā-
tēm un apmācību kursiem, kas domā-
ti dažādām mērķa grupām, ir jābūt ar
dinamisku iespaidu. Projekts turpinā-
sies divus gadus. Tas ir sācies 1999.
gada pavasarī un ilgs līdz 2001. gada
pavasārim. Pieredze, kas radīsies pro-
jekta laikā, tiks rūpīgi izvērtēta un ie-
gūtie rezultāti tiks ņemti vērā, izšķi-
roties, kuras no aktivitātēm (rīcībām)
pēc projekta noslēguma būtu jāturpi-
na. Projektā ir šādas daļas - "nacionā-
lie apmācību semināri", "reģionālie ap-
mācību semināri apmācītājiem", "reģio-
nālie kontaktforumi", "reģionālās ap-
maiņas programmas", "delegāciju ap-
maiņas vizītes un "jaunatnes kruizis
2000. gadā.

Nacionālo apmācību semināru
pamatmērķis ir uzlabot demokrātiskas
vadīšanas zināšanas un prasmi struk-
tūras un organizācijās, kā arī atseviš-
ķu organizāciju nostiprināšana nacio-
nālā līmenī. Šo semināru mērķis ir no-
dibināt arī ciešākus kontaktus starp
vienas valsts vai reģiona jaunatnes or-
ganizācijām. Dažās valstīs varētu tikt
sākta funkcionējošas nacionālās jau-
natnes padomes izveide. Nacionālo ap-
mācību seminārus vadīs valstu nacio-
nālās jaunatnes padomes - tās izvēlē-
sies tēmas, mērķa grupas un rīkoša-
nas vietu. Tādējādi nacionālā padome
iegūst izdevību izvēlēties tēmas, kas
būtu svarīgas nacionālajai un starptau-

tiskajai attīstībai. Semināros darba gr-
upas izmantos aktīvās līdzdalības me-
todes. Semināri ilgs no piecām līdz se-
šām dienām, un tajos piedalīsies ap-
mēram 20 dalībnieku no dažādām jau-
natnes organizācijām. Kopumā dažā-
dās valstīs ir plānoti 35 nacionālie ap-
mācību semināri.

Savukārt reģionālo apmācību se-
mināru apmācītāju pamatmērķis ir
uzlabot Baltijas jūras reģiona apmācī-
tāju līmeni. Šo semināru mērķa grupa
ir jaunatnes vadītāji no nacionālās jau-
natnes padomes dalīborganizācijām.
Kopumā ir plānoti četri reģionālie se-
mināri Igaunijā, Latvijā, Lietuvā un
Krievijā, kā arī daži jaunatnes kruiza
laikā 2000. gadā. Pirmais seminārs no-
tikis 1999. gada oktobrī Lietuvā, divi
nākamie - 2000. gada pavasarī un va-
sarā, bet pēdējais - 2000. gada okto-
brī. Pirmā semināra tēma būs "Līdz-
dalības metodes". Nākamo semināru
uzdevumi un tēmas tiks izstrādātas va-
dības komiteja un apstiprinātas Balti-
jas Jaunatnes Forumā.

Reģionālo kontaktforumu mēr-
ķis ir sekmēt sadarbības attīstību starp
reģiona jaunatnes organizācijām. Šie
kontaktforumi dos iespēju jaunatnes
vadītājiem un jaunatnes organizāciju
biedriem no visa reģiona tikties un dis-
kutēt par kopīgām projektu attīstības
iespējām. Ikgadējos kontaktforumos
piedalīsies apmēram 90 jaunatnes va-
dītāju un jaunatnes organizāciju bied-
ru no visām Baltijas jūras valstīm.
Konferencē ilgs trīs, četras dienas. Pir-
mais kontaktforums 1999. gadā notiks

Baltic Sea Youth Project

Zviedrijā, nākamais - 2000. gada no-
vembrī. Konferencēs tēmas un precī-
zu norisi izstrādās vadības komiteja, un
apstiprinās Baltijas Jaunatnes Forums.

Reģionālās apmaiņas program-
mas mērķa grupa ir jaunatnes vadītāji
un jaunatnes organizāciju biedri. Di-
viem jaunatnes vadītājiem vai jaunat-
nes organizācijās pārstāvētiem apmai-
ņas rezultātā būs iespēja sešus mēne-
šus strādāt kopā ar kādu pārstāvi no
savas "māsu" organizācijas ar nolū-
ku attīstīt vadītāja spējas un sekmēt
demokrātisko struktūru attīstību. Da-
lībnieki iegūs zināšanas, kā rīkoties da-
žādās situācijās, kā arī iespējas šīs zi-
nāšanas iedziļināt savā darbībā. Ap-
maiņas programma ar mācību, pārdo-
mu un jaunu iespaidu palīdzību paliē-
linās dalībnieku iemaņas. Šis program-
mas attīstīs arī jaunatnes organizāciju
savstarpējo sadarbību. Apmaina tiks
organizēta starp divām "māsu" orga-
nizācijām. Puse no apmaiņas laika tiks
pavadīta, piemēram, Zviedrijā, bet o-
tra puse, piemēram, Latvijā. Dalībnie-
ki tiks izmitināti kādā uzņēmējvalsts
ģimenē, lai tādējādi būtu iespēja iepa-
zīt uzņēmējvalsts kultūru un sabied-
rību. Projekta ietvaros ir iekļautas 20
apmaiņas programmas un tās, sākot ar
1999. gadu, divu gadu gaitā tiks īste-
notas starp Baltijas jūras Jaunatnes
projekta dalībvalstīm. Vadības komiteja
būs tā, kas izlems, kurš pāris piedā-
sies apmaiņas programmā.

Delegāciju apmaiņas program-
mas mērķis ir kvalitatīvu un precīzu
projektu, kā arī ilglaicīgas sadarbības

attīstīšana, jau esošo kontaktu nostip-
rināšana un jaunu radīšana. Projekts
tiks īstenots, izmantojot atšķirīgu jau-
natnes organizāciju savstarpējos kon-
taktus, kā arī attīstot piemērotu izglī-
tību un atbalstu. Programmas darbība
balstīta uz atbalsta un izglītības snieg-
šanu praktiskās starptautiskās sadar-
bības veicināšanai. Dalībnieku sastā-
vu veidos dažādu organizāciju pārstāv-
ji, un tā garums būs 14 dienas.

Jaunatnes kruizis 2000. gadā
būs projekta centrālais notikums.
2000. gada vasarā ar burukuģi tiks ap-
ceļojas dažādas Baltijas jūras ostas. Uz
kuģa strādās dažādas darba grupas,
notiks arī konference, un tiks organi-
zēta bagātīga aktivitāšu programma.
Par šī brauciena mērķa grupu izvēlēta
jaunatne, jaunatnes organizāciju bied-
ri, jaunatnes vadītāji, kā arī neorgani-
zēta jaunatne.

Informācija, sadarbība vai plašāki
komentāri pie Baltijas jūras Jaunatnes
projekta koordinators Latvijā Jura Til-
tiņa.

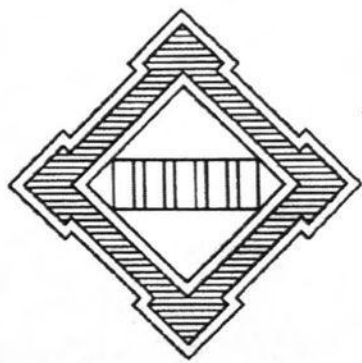
Baltijas jūras Jaunatnes pro-
jekts

Juris Tiltiņš
Audēju iela 5
Rīga, LV-1050
tālr. 7227089
fakss: 7224785
mob.tel. - 9102487
e-pasts: bsyp@bkc.lv

TĀLIVALDIS KRONBERGS

AKADĒMISKĀS VIENĪBAS

Mazliet no akadēmiskās vienības "Latviete" vēstures

Zinātnei, Darbam, Skaidrībai, Brīvībai, Tēvzemei

Vienība dibināta 1925. gada 1. martā (šogad svinēsīm 75. gadskārtu) kā akadēmiska mūža organizācija. Vienības biedres aktīvi darbojušās 30. gados, pēc 1934. gada iekļaujoties Vienību savienībā. No tā laika slavenākajām un arī šodien labi zināmajām vienības biedrēm var minēt rakstnieces Irmu Grebzi un Elvīru Kociņu, gleznotāju Austru Aboliņu.

Vienības biedres vieno pieci

organizācijas centieni: Zinātnei, Darbam, Skaidrībai, Brīvībai, Tēvzemei. Vienotnes krāsas ir Latvijas karoga tumši sarkanā un baltā, ko izmanto galvas segnē (balta segne ar tumši sārta apmali) un krāsu lentē. Vienībai ir savs nozīme - piecus centienus simbolizējošas metāla slejas uz dzintara pamata.

Nozīmīgākās tradīcijas, kas bija 30. gados un ko esam atjaunojušas arī tagad: piedalīšanās 18. novembra studentu organizāciju gājienā uz Brāļu kapiem, Gada svētki (svinam savas organizācijas dzimšanas dienu marta pirmajā sestdienā), Darba svētki, ko rīkojam kopā ar citām draudzīgajām studentu akadēmiskajām organizācijām Latvijas sakopšanai.

1940. gadā, tāpat kā citas šāda veida studentu organizācijas, akadēmiskā vienība "Latviete" tika slēgta, taču Latvijā palikušās vienības biedres turpināja uzturēt sakarus pagrīdes apstākļos, bet trimdā aizbraukušās nepazaudēja vienu otru, arī izkaisītas pa atšķirīgiem kontinentiem. Sāk-

oties Atmodai, akadēmiskā vienība savu darbību atjaunoja, piesaistot arī jaunas biedres no tobrīd studējošo vidus.

Atjaunotā akadēmiskā vienība darbojas jau deviņo gadu, aktīvi kontaktējoties ar citām akadēmiskajām studentu mūža organizācijām, rīkojot kopīgus draudzības vakarus.

"Latvietē" vienmēr valdījusi demokrātiska gaisotne, vienības biedres ir arī labas draudzenes, kas kopā dala gan priekus, gan bēdas, atzīmējot nozīmīgas jubilejas, zinātnisko grādu ieguvu, notikumus personiskajā dzīvē. Tādējādi nav aukstas atsvešinātības, plaīsas starp gados vecajām biedrēm un jauno paaudzi.

Kopā cenšamies apmeklēt operu, teātrus un muzejus, braucam skaistos rudenis vai pavasara izbraukumos pa Latviju, diskutējam, lasām referātus, tādējādi viena otru intelektuāli bagātinot. Mūsu sanāksmes visbiežāk notiek mūsu mājgājā mitekli pie kūpošas tējas vai kafijas tases, kur uz savām "sirmajām stun-

Darba svētkos Jāņa Čakstes dzimtajās mājās "Aučos"

dām" cenšamies uzaicināt arī interesantus viesus.

Ja tevi ir ieinteresējusi šī informācija un tu gribētu tuvāk iepazīties ar akadēmiskās vienības "Latviete" darbību, varbūt arī pati te nākotnē darboties un realizēt savas idejas, tad atnāc uz viesu vakaru 1. novembrī plkst. 18.30 mūsu mitekli Miera ielā 82 - 12.

Tuvāka informācija iegūstama arī pa tālruni:

sekretāre Anita Svede, tālr. 2-593643 (vakaros);
saviete Inga Zariņa, tālr. 7-220714 (darba laikā).

Paldies par savu atsaucību, gaidām tevi!

LU - 80

Zinātnieki no Lietuvas un Polijas mūsu Alma mater

Kaunas universitātes profesoru grupa bija pirmā Lietuvas zinātnes pārstāvēniecība, kas apmeklēja mūsu Universitāti divdesmitajos gados. 1927. gada 18. maijā LU Padome pieņēma lēmumu par šīs mācībspēku grupas apciemojuma plānu. Viesus apsvēikt tika nolemts 23. maijā LU aulā, iepazīstināt viņus ar LU iestādēm, mācību procesu, sarīkot viņiem par godu vakariņas. 25. maijā ar automobiļiem pavadīt viesus uz Cēsīm, parādīt viņiem Siguldu, Līgatnes papīrfabrikas un dažas saimniecības. Par mācībspēku ekskursiju liecina Kaunas universitātes rektora raksts, kurā viņš izsaka pateicību par sirsniņu delegācijas uzņemšanu.

Avoti liecina, ka no 1928. līdz 1931. gadam turpinājās LU Matemātikas un dabaszinātņu fakultātes sadarbība ar Lietuvas zinātnieku - ģeogrāfu (galvenais pētniecības virziens - reģionālā ģeogrāfija), Kaunas universitātes docentu (vēlāk profesoru) K. Pakštu (Pakštas). Šis lietuviešu zinātnieks un sabiedriskais darbinieks dzimis 1893. gadā. No 1913. gada dzīvoja ASV, no 1919. līdz 1923. gadam studēja ģeogrāfiju un sabiedriskās zinātnes Freiburgā (Šveicē). Tur viņš ieguva ģeogrāfijas doktora zinātnisko grādu. No 1924. gada K. Pakšts bija lektors Lojolas universitātē (ASV) un no 1925. gada lasīja lekcijas Lietuvas universitātē. Ik gadus viņš rīkoja ģeogrāfiskās ekspedīcijas uz Eiropu, Ameriku, Āfriku. Kā sabiedriskais darbinieks viņš rediģēja lietuviešu laikrakstus Amerikā, bija tā saucamā Tautas fonda (lietuviešu katoļu savienība - G. B.) ģenerālsekretārs, kā arī piedalījās misijā pie ASV prezidenta Vilsona Lietuvas neatkarības jautājumā u. c.

Pirmā informācija par LU kontaktiem ar K. Pakštu atrodama LU Padomes 1928. gada 23. maija sēdes protokolā, kurā Matemātikas

un dabaszinātņu fakultāte ziņoja par savu lēmumu uzaicināt viņu nolasīt dažas lekcijas par reģionālo ģeogrāfiju. Tā paša gada 4. jūnijā augstāk minētā fakultāte paziņoja par K. Pakšta uzaicināšanu nolasīt 1928./29. mācību gadā lekciju ciklu reģio-nālajā ģeogrāfijā (divas stundas nedēļā). Viņa atalgošanai (ieskaitot ceļa izdevumus - G. B.) fakultāte lūdza atļaut izmaksāt līdz 1929. gada 1. aprīlim Ls 1500 no attiecīgām budžeta summām. Kā liecina Lietuviešu Konversācijas vārdnīca, K. Pakšts lasīja ģeogrāfijas kursu mūsu Universitātē līdz 1930. gadam. Pēdējo reizi viņš apmeklēja LU 1931. gadā, kad 8. maijā nolasīja lekciju par saviem ceļojumiem apkārt Āfrikai un 9. maijā - par kolonizācijas iespējām Āfrikā. Viņš arī eksaminēja studentus, kuri savā laikā noklausījās viņa lekcijas reģionālajā ģeogrāfijā.

LU viesojās arī lietuviešu psihologs profesors J. Vabalas-Gudaitis (1881 - 1955). Savu zinātnisko darbību viņš uzsāka 1907. - 1913. gados Sanktpēterburgā, kad strādāja Eksperimentālās pedagogijas laboratorijā. Pēc atgriešanās Lietuvā viņš turpināja psihisko reakciju pētījumus, kuru rezultātus apkopoja dažādās zinātniskajās monogrāfijās. 1920. gadā J. Vabalas-Gudaitis nodibināja pirmo Eksperimentālās psiholoģijas laboratoriju Lietuvā. 1922. - 1940. gados viņš strādāja par pasniedzēju Kaunas universitātē (no 1927. gada - profesors). Atbraucot Rīgā uz VII Lietuviešu un lietuviešu kongresu 1930. gada 24. septembrī, viņš nolasīja lekciju "Jaunie principi tipoloģijas pētīšanā".

Mūsu Universitāti apmeklēja arī pazīstams lietuviešu zinātnieks, politiķis un sabiedriskais darbinieks profesors M. Biržisks (Biržiskas). Viņš pētīja Lietuvas literatūras un kultūras vēsturi un lietuviešu folkloristiku.

M. Biržisks dzimis 1882. gada 24. augustā. 1907. gadā beidzīs

Maskavas universitātes Juridisko fakultāti. Viņš bija aktīvs 1905. - 1907. gada revolūcijas dalībnieks un līdz 1917. gadam - Lietuvas Sociāldemokrātiskās partijas Centrālkomitejas loceklis. 1917. gadā M. Biržisks piedalījās lietuviešu konferencē Viļņā, kur tika parakstīta Lietuvas neatkarības deklarācija. Viņš arī bija pirmais suverēnās Lietuvas izglītības ministrs. Vēlāk M. Biržisks atteicās no politiskās un pievērsās tikai zinātniskajai darbībai. Viņš ir savācis plašus materiālus lietuviešu literatūras vēsturē, laidis klajā virkni monogrāfiju par daudziem lietuviešu rakstniekiem, rakstus par Lietuvas literatūras vecākajiem pieminētiem utt. Jāatzīmē, ka 1915. gadā M. Biržisks atvēra pirmo lietuviešu ģimnāziju Lietuvā un bija tās direktors līdz 1922. gadam. Viņš bija arī Lietuvas universitātes literatūras vēstures profesors, no 1922. līdz 1925. gadam pildīja Humanitārās fakultātes dekanā pienākumus un no 1925. līdz 1928. gadam bija šīs augstskolas prorektors un rektors.

1935. gada 18. februārī profesors M. Biržisks nolasīja mūsu Universitātes aulā lekciju par lietuviešu tautasdziesmu vākšanu, un 1939. gada 15. maijā viņš šeit referēja par tematu "Vēsturiskās atmiņas lietuviešu tautasdziesmās".

Lietuvas hidrologs, Kaunas universitātes profesors S. Kolupaila 1937. gada 8. un 9. martā nolasīja LU referātus par tematiem: "Trešā pasaules enerģijas konference Vašingtonā 1936. gada septembrī" un "Lauku elektrifikācija". S. Kolupaila (1892 - 1964) 1911. gadā absolvēja Jelgavas ģimnāziju, 1915. gadā beidza Mērniecības institūtu Maskavā, ir arī studējis Maskavas lauksaimniecības akadēmijā. No 1922. gada viņš bija Kaunas universitātes docents, no 1922. gada - ārkārtējs profesors un lasīja lekcijas par hidroloģiju un hidroliķu. No 1923. līdz 1931. gadam profesors S. Kolupaila vadīja Lie-

tuvas Hidrometrisko biroju. Viņš bija arī Lietuvas upes hidroloģijas pētīšanas pamatlicējs un publicēja dažādus pētījumus par hidroloģiskām problēmām. Profesors S. Kolupaila pārstāvēja Lietuvu vairākos starptautiskos kongresos un Baltijas ģeodēziskajās un hidroloģiskajās konferencēs.

Mazliet parunāsim par zinātniekiem no Polijas, kuri viesojās mūsu Alma mater un lasīja šeit lekcijas.

Viens no poļu zinātniekiem, kas lasīja lekcijas LU, bija pazīstams poļu vēsturnieks profesors M. Handelsmans. Viņš dzimis 1882. gada 8. jūlijā, 1904. gadā pabeidza Varšavas universitāti, turpināja izglītību ārzemēs un 1908. gadā beidza Cīrihes universitāti, pēc tam studējis Parīzē (Ecole de Chartes). No 1919. gada M. Handelsmans bija Varšavas universitātes profesors, no 1919. līdz 1939. gadam - žurnāla "Przeglad Historyczny" redaktors, sērijas "Rozprawy historyczne" dibinātājs un redaktors. Profesors M. Handelsmans pētījis Polijas un Rietumeiropas, galvenokārt Francijas attiecības XIX gadsimtā un Polijas sabiedriskās dzīves vēsturi tajā pašā gadsimtā. Viņa pētījumu objekts bija poļu zemnieku sadzīve XIX gadsimta sākumā un poļu institūcijas vēsture. Profesoru M. Handelsmanu interesēja arī jautājumi par tagadnes nacionālisma attīstību. 1944. gadā, vācu okupācijas laikā, viņu apcietināja gestapo, un 1945. gada 20. martā viņš mira hitleriskajā koncentrācijas nometnē Dora-Nordhausenā.

1930. gada 26. un 27. martā profesors M. Handelsmans nolasīja pie mums divas lekcijas. Pirmajā lekcijā viņš referēja par Beļģijas starptautisko stāvokli no 1830. līdz 1858. gadam. Runājot par Beļģijas vēsturi, profesors M. Handelsmans atzīmēja, ka šī zeme piederēja gan Spānijai, gan Austrijai, gan Francijai.

Viņš bija arī Lietuvas upes hidroloģijas pētīšanas pamatlicējs un publicēja dažādus pētījumus par hidroloģiskām problēmām. Profesors S. Kolupaila pārstāvēja Lietuvu vairākos starptautiskos kongresos un Baltijas ģeodēziskajās un hidroloģiskajās konferencēs.

Beļģiju apvienoja ar Holandi un izveidoja savienoto Nīderlandes karaļvalsti. 1830. gadā Beļģijas sacelšanās atnesa tai neatkarību, bet cīņas pret Holandi turpinājās vēl XIX gadsimta 40. gados. Savu otro lekciju profesors M. Handelsmans nosauca "Iespējāmība un nepieciešamība vēsturiskās tapšanas gaitā". Vēl viens poļu zinātnieks, kuru var pieminēt kā mūsu Universitātes viesi, bija poļu literatūrvēsturnieks, Varšavas universitātes profesors J. Kšižanovskis (Krzyżanowski). Viņš dzimis 1892. gada 4. jūlijā Ļvovas novadā, no 1911. līdz 1914. gadam studējis klasisko slāvu un angļu filoloģiju Jagellona universitātē Krakovā. No 1914. līdz 1920. gadam dzīvojis Krievijā. 1921. gadā J. Kšižanovskis atgriezās Polijā, kur lasīja lekcijas par poļu literatūras un valodas vēsturi Katoļu universitātē. Līdz 1927. gadam viņš bija arī skolotājs un direktors Ļubļinas vidusskolā. 1926. gadā pēc doktora disertācijas aizstāvēšanas poļu literatūras vēsturē J. Kšižanovskis bija iecelts par docentu Krakovas universitātē. 1927.-1930. gadā viņš pasniedza poļu literatūru Londonas universitātes Slāvu institūtā un no 1930. gada kļuva par slāvu tautu literatūras profesoru Latvijas Universitātē. No 1934. gada J. Kšižanovskis bija profesors Varšavas universitātē; 1933. gadā Polijas Zinātņu akadēmija ievēlēja viņu par korespondētājlocekli. Profesors J. Kšižanovskis publicēja monogrāfijas par poļu literatūras vēsturi un ap 60 mazāku rakstu poļu, angļu un vācu laikrakstos, galvenokārt par poļu literatūras attiecībām ar angļu, vācu, itāļu un krievu kultūru.

LU viņš 1937. gada maijā nolasīja divas lekcijas: "V. Reimonta zemnieki" un "Folklorā un literatūrā".

GEORGS BRIEŽKALNS,
LU bibliotēkas bibliogrāfs

ES RAKSTU

Raivis Dempelsons,
Filoloģijas fakultātes students

Rudens

Es nekad nespēju piedot rudenim lapkrīti
Un to, ka viņš nesaprot skaistumu,
Ko spēj piešķirt krāsas.
Viss pēkšņi kļūst plīks un pelēks.
Kaut jel minūti, kaut sekundi nekūti, māsa,
Lauj pamieļot acis un sirdi pie tiena
Ar asinsarkano, ar saules dzeltenām krāsām.
Bet nē, nav lemts.
Rudens - o nesaprot, nēpūs.
Tas laiks, kad arstīties ziemai
Ar pūšņiem balstajām pārslām.

Vissarkana tāka - gle
Visasinsarkana - ais ābols ābeles galotnē
Izlist caur mani
Kļūst smagi
Šai zemei pārā spēka
Lai atļautu dzertēt.

pārmest pār striķi apziņu
un izlauzīt putekļus
iekams es pati neapzinā
bet kas to izdarīs

Una Dževečka

Evija Puriņa,
Pedagoģijas un
psiholoģijas fakultāte

Tā ir

Klauvē vai neklauvē -
kurlam vienai.

Smeļies un joko -
pamestais raudās.

Lūdž vai nelūdž -
skops tāpat nedos.

Dod vai paturi -
viltīgais atņems.

Zilē vai nezilē -
Dievs savu nolems.

Jautā vai nejaudā -
mēms allaž klusēs.

Piedod vai nepiedod -
sāpes vēl pulsēs.

Mīli vai nīsti -
sirds tāpat raudās.

Līmē vai nelīmē -
salāzais lazīs.

Un ticī vai neticī -
arī spānis reiz zudīs.

Ivars Kokorevičs,
Juridiskās fakultātes students

Rudens

Ielas izmērcētas
Lietū drēgnā, vēsā,
Sāpes dvēš'les rētās,
Sāls uz rētām bērtā,
Lietainais rudens un Tu.

Lapas vēju dzītās,
Liepām izraustītās,
Sirds pukst skumju vīta,
Tevis atraidīta,
Vējainais rudens un Tu.

Lūpas rožu sārtās,
Manām neaizskārtās,
Jūtas, ērkšķu klātās,
Sirdi sadragātā,
Zeltainais rudens un Tu.

Sarmīte Inberga,
Bioloģijas fakultāte

Kāpēc zeme neatbild uz glāstu
Kuru nedroši tai saule sniedz
Kāpēc ēnas lokās uodevīgi
Un mana roka tev neatizsniedz

Kāpēc asaras pār smiekliem
valda
Un tumsa atņem katru saules
staru
Pasaule joprojām griežas
Bet zāle nesamirkst vairs rīta
rasā

Kur putni aizlido
Vai viņiem bail no rudens
Tie atstāj mani vienu šai drūmā
ceļa malā
Kur paliek gaišie rīti
Mošanās no saules skūpstā
Vai tiešām atkal vienai te
jāpaliek

Krīt lapas vēja var
Kā manas dzīves dienas
Kā vēlēšanās nepiepildītās
Būs atkal pav. saris
Būs atkal gaiši rīti
Bet gan jau ziema atkal atnā
Nelaikā

Debesis ieraugu acis.
Liekas, ka pazīstu tās.
Liekas, ka redzējis esmu
Zemes virsū reiz tās.

Jā, redzēju, atceros arī!
Tu arī esi vēl kur.
Vai esi kāpusi mākoņos,
Vai arī es esmu tur?!

Andis Brēlings,
RTU students

Sveces liesma

Tik vienreiz ir tai nolemts aizdegties
Sar svecei vējā neizdzist
Unapraut vētras straujo gaitu
Tā savu raksturu reiz radīt prātis
Un tanī brīdī izlauziesies klie-
dziens
Kas visu pasauli kā tumsā aptvers
Un tad reiz nāks reiz nāks tas
brīdis
Kas atmirdzēs to saules gaismu
Kas kā čūska tumsā sadzelt spēš
Ir kārtībai reiz nemitīgi jābūt tajā
Jo šajā liesmā ir tas spēks

Ēna

Caur koku zariem skatos,
Kā debesīs mākoņi slid.
Kā aizsedz tie manu skatu.
Kā parāda kaut ko, -
Kādu brīd'.

LINDA LIEPINA,
Filoloģijas fakultātes studente

Literārā
reportāža

Vilcienā

(Nobeigums.
Sākums "UA" nr.2)

IV Sarunas un garām
slidošās ainas

Un tā. Ja jūs, daļi krāsotā un uz-
prišinātā dzimuma pārstāve, uzrunā
kāds pretēji stiprais un muskuļotais
(protams, nosacīti). Ko darīt? Apjau-
šot situācijas nopietnību, jūs varat
reaģēt:

1. Pakļauties un kārdinoši pa-
smaidīt ar savām tikko krāsotām lu-
pām, neizmērojama garuma un īpat-
nas kompozīcijas;

2. Neieļauties sarunās, prātā pa-
turēt domu, ka pretī vai blakus sē-
došais var būt arī maniaks;

3. Klusējot un nicinoši paskato-
ties acīs vai kur citur (piemēram, de-
gunā vai mutē) tam, kas iedrošinā-
jis jums, kā augstdzimīgai dāmai,
ko bilst, aizejiet un apsēdieties sie-
viešu "nodalījumā", kur, jūs esat pār-
liecināta, muskuļu kalns nekad sa-
vu kāju nespers.

Izvēle jūsu.

Acu skats gan izsaka vairāk nekā
vārdi, tāpēc, neatkarīgi no dzimuma,
iesakāms lūkoties kāda acis, kamēr
tam, nabadziņam, neiztur nervi.

Vilcienā, tikpat labi, vēlams uzturēt
sakarus ar daļliteratūru vai avi-
zēm, čaukstinošas pēc iespējas ska-
lāk, lai kaimiņš nenoguļ savu pietu-
ru.

Vagons ir arī vieta, kur mierīgi va-
rat ieturēt savas pusdienas, vakari-
ņas un nenopietnās maltītes - tā ir
vienaldzības sala, kur par to, ko tu
bāz mutē, aktīvi interesējas tikai sā-
nos un malās sēdošie (ja vien jums
nav pagādījis kas ļoti smaržīgs, si-
polains vai kiplokains un ļoti skāļi
čaukstošs). Ēdiet, cik tik jums lien,
ja esat dāns, tad varat piedāvāt arī
blakus sēdošajiem, bet tā nav obli-
gāta prasība, un neviens arī īpaši ap-
vainots neliksies, ja to neizdarīsiet.

Visu ceļu noteikti varat blenzt ārā
pa logu (citiem atļaujta nav jāprasa;
tas jādara tikai tad, ja ar savu klāt-
būtni apgrūtināt divus sarunu bied-
rus vai "balodišus", kuri veiksmīgi
nosēdušies pie paša loga, un skats

pa to nav saskatāms). Tas būs aktī-
vā acu ābolu muskuļu treniņā liet-
derīgi pavadīts laiks. Dažnedažādie
iespāidi var uzlabot omu, ja vien tie
to nesabojās. Katrā gadījumā, jums
paliek izvēles priekšrocības (kas tomēr
ne vienmēr ir labā nozīmē).

Varat arī gulēt, ja ir kāds, kas pa-
modinās, vai esat to cilvēku vidū, ku-
ri tā isti sabiedriskajā transportā aiz-
migt nespēj.

Kad nu pulkstenis, kura jums nav
(pieņemsim - iekšējais), saka, ka drīz
laiks izkāpt - klausiet un savāciet sa-
vas pekelītes! Atkritumus noteikti
atstājiet krēslu starpās, bet košjenes
pielīmējiet zem bēnka, lai taču ap-
kopējai ir darbs un alga!

V izkāpšana (ja to var
saukt par izkāpšanu)

Arī te ir jāzina savi noteikumi, un
vēlams tos visos kājumos ievērot!

Tātad. Kamēr vagons, šī līganā
metāla (vai varbūt koka) kaste, tu-
vojas jūsu izvēlētajai pieturai, nestei-
dzoties steidzīgi izdomājiet rīcības
plānu, pa kuru pusi izkāpsiet (cik zi-
nāms, ir 2 iekš- un 4 ārdurvis, no ku-
rām parasti atver divas, vienā pusē
esošas; un ir vēl divas, kas savieno
savstarpēji savienotus vagonus). Jū-
su galvenais uzdevums ir izdomāt,
vai vēlaties atstāt šo "istabu" un do-
ties uz citu, vai izkāpt pa priekšē-
jām vai aizmugurējām durvīm (šķiet
ļoti sarežģīti, bet praksē tas tā nav -
pāris sekundēs atrisināma problē-
ma). Īpašu norāžu šajā jautājumā nav
- katra paša ziņā ir tas, vai, vilci-
enam stājoties, vēlaties rāpties kā kal-
nā vai durvis sasniegt tecīpus. Vē-
lieties, kā vēlaties.

Bet!!! Nekad un nekādā gadīju-
mā neturieties, lai ko tas arī jums
"nemaksātu" (zilumi jau nekad ne-
maksā!). Tēlojiet varoni, kas var pat
ekstremālos vilciena manevros no-
stāvēt (dažkārt - nosēdēt) kājās!
Laujiet, lai turas pie jums - esiet pi-
ļutēvs saviem vagona pīļubērniem!

Vilciens ir apstājies. Nu jūs esat
nostādīts fakta priekšā - jūsu pietu-
ra. Kāpt - nekāpt?... Taču... Kādas ir

trepes! Vai esat tās pavērojis? Ne-
kad un nemūžam neizvirziet prasī-
bu pēc zelta ceļa no un uz peronu, jo
tad noteikti vilsieties. Pierodiet pie
mežonīgajiem Dzelzainā Ceļa ap-
stākļiem vilcienu kārtības jautāju-
mos: trepes (to augstuma dēļ atļā-
vos tās nesaukt par kāpnēm) var būt
apčurātas (kas ir labi), piemētas pa-
piriem (vēl labāk), nosplaudītas vai
novemtas (fui!), bet ciešami, tikai jā-
aizspiež deguns un jāiedomājas, ka
kāpjat ziedošā plavā). Ja nu esat bi-
jis spiests izmantot to ciešamo no
labākajiem variantiem, tad pēc izkāp-
šanas noteikti netīriet apavus - tā sev
pievēršiet lielāku un skaļāku, pat
kļiedzošāku uzmanību.

Apsveicu - kaut kā jau jūs esat no-
kļuvis savā pieturā!

Pielikumā:

1. Reklāma

Varat būt pateicīgs, ja, iekāpjot
vilcienā, jums ir jādzird dažnedažā-
das reklāmas skandinošas balsis - tā
ir kā mūzika tam pašam jūsu lāča
dzirdes ausīm. Iesaku jums kaut ko
arī iegādāties, lai samazinātu maci-
ņa apjomus un lai tas tik ļoti nespies-
tu jūsu kabatu un sirdsapziņu. Jums
ir tā laimīgā izdevība iegādāties ļoti
lētas lietas par dārgu cenu: "V
vafelnih stakančikah". Saldējumu
(Dva raza geševle, čem v kioskah) -
pat ar septiņu santīmu uzcenojumu.
Tas ir izdevīgi, ja parēkina tos izde-
vumus, kas rodas pārdevējiem, labā-
kā gādījumā, nostaigājot, to gaisa
gabalu līdz tirgum un atpakaļ! Sa-
nāks savi 500 ml! Grūts darbs. Jums,
kā potenciālajam pircējam, allaž ir
jāpatur prātā doma, ka jūs jau nu ne-
kad nebūtu gājis tik tālu, un jāpriecā-
jas, ka visu piens klāt.

Visvairāk jums "jādaiņo", ja klāt
piens pildspalvas par Ls 0,05 vai zo-
bu birstes par Ls 0,20 - tik lētas man-
tas iegādājieties vairumā, lai nerak-
stīšanas vai saru izbiršanas gadīju-
mā būtu pie rokas rezerve.

Varat iegādāties arī siltu alu, sa-
drupušus čipsus (lai nebūtu jākošļā)

vai nekam nevajadzīgu avīzi, ar ku-
ru mājās iekurināt plīti, krāsni, ka-
mīnu vai izlietot, pakarot sirsniņmā-
jiņā uz nagliņas.

Tātad - pērciet, pērciet un ne-no-
žēlosiet, ja ne uzreiz, tad pēcāk.

2. Kontrolē

Nekad nepērciet biļeti, pat algas
dienā! Ar tiem nabaga kontrolieriem
nekad neko nevar zināt - vai viņi būs,
cik būs un ko jaunu atnesis. Var jau
dažreiz sarunāt, ka pabrauksiet kā-
du gabalu tamburā, varat izkāpt nā-
kamajā (ja tā ir jūsu) vai ar plašu žes-
tu samaksāt sodu. Dažkārt kontrol-
lieri ir ar tik mīkstu sirdi, ka bezjūtī-
gi jūs nodod policistu rokās, kaut arī
tas būtu nepelnīti.

Iesaku jums dabas izpētes labad
izkāpt pašam kādā pieturā, kurā ne
visai bieži apstājas vilciens (veselī-
bu taču vienmēr iesaku uzlabot pa-
staigās; un kādēļ gan jums nepaie-
ties savus 10 - 12 km līdz iecerētajai
vietai?).

Ja nu esat to mīkstmiesīgo sliņ-
ķu vidū, kuri, izstiepuši savas prā-
vās ķermeņa daļas uz visām pusēm,
laimīgi zviln ļoti ērtajos Dzelzainā
Ceļa kokbenķu krēslos, tad gals jums
noteikti pienāks aptaukošanās dēļ.
Kontrolē pakļaujieties, ja to pavada
līdz matu saknēm bruņojušies mili-
tāristi.

Tātad - biļetei kategorisks "nē";
sēdiet ērti un izkāpiet ļoti lielas bez-
izejas stāvokli.

3. Logi

Vai esat jēlkad domājis par ligo-
jošās kastes jēbu vagona logiem?
Iesaku. Pirmkārt, paveroties cauri
tiem, jūs dabu un garām slidošās ma-
tērijas ainas noteikti redzēsiet kā
sapni - kaut kas pusreāls! Kā vieglā
dūmakā ir tīnušies skati! Cik skais-
ti..., ja tā padomā. Otrkārt - esat pa-
sargāts no tiešas un dažkārt arī ne-
patīkamas saules un, iespējams, arī
no UV staru iedarbības. Stikli ir kā
tonēti! Kāds fenomens! Vēl vairāk
jums ir paveicies, ja logā redzamais
skats viegli vilņojas augstās stiklu

kvalitātes dēļ - tas ir specifekts, lai
padarītu aizplūstošās ainas intere-
santākas. Arī tad varat pat ļoti priecā-
ties, ja kāds (vislabāk ārpusē, lai
veidotu baudāmāku fonu) ir novē-
mis, uzgāzies kādas samazgas vai
īpatnā zīmējumā uz cik nu caurre-
dzamās daļas uzspļāvis. Pavērojiet
(ja darījums ir svaigs), kā izkārtoju-
šās ēdienu atliekas vai pikantie bur-
bulīši! (Tā pašā laikā neizmirstiet
turēt pa rokaī kādu ne visai liela iz-
mēra maisiņu.)

Ja nu logs, pie kura sēžat, "asa-
ro", t. i., cauri zināmā vietā esošiem
atvērumiem kaut kas tek - nelieciet
ties ne zinīs! Tā ir tik dabiska parā-
dība, ka pārējie jūs noteikti nesapra-
tīs, ja centīsieties kaut kā no ūdens
avota attālināties vai ko slaucīt. (Ja
esat izslāpis, varat pa pilienam sau-
jā savākt. Par baktēriju piesaīnātību
un blīvumu neuztraucieties - tās jūs
pabaros.)

Lai vēsākā vai siltākā laikā iegū-
tu skaistas Parīzes vai Holīvudas ak-
trišu vai aktieru actiņas, 100 punkti
veriet logu vaļā, ja nejutat vājo pū-
smiņu, kas gar tiem žūžo ikreiz. Tas
arī ir viens no Latvijas Dzelzainā
Ceļa jauninājumiem - vāju blīvju uzlik-
šana lielākam pasažieru komfortam.
Darbinieki uztraucas par katra po-
tenciālā braucēja veselību, allaž jau-
jot ieelpot ļoti svaigu, dažreiz pati-
kamu "dizeļa" vai smagā "prečnie-
ka" smaržu.

Logi paver skatu uz pasauli, kas
izkāpjot vienmēr šķitīs krāsaināka,
aizsargā jūsu acis (tie taču ir tonētie
spoguļstikli!) un ļauj aplūkot skais-
tos ēdienu atlikumu zīmējumus uz
tiem. Brīnišķīgi!

Lai jums allaž patīkams ce-
ļojums ar Latvijas Dzelzainā Ceļa
sabiedrisko transportu!!!

Pabeigts 11.05.1999., domās tapis
tris gadus, reāli rakstīts piecas dienas
(28.04.1999. - 11.05.1999.).

RE, KĀ!

Sveiki, mani mazie savas veselības paškaitētāji!

Iespējams, jūs kritīsiet histērijā, kad uzzināsit, ka visu mūžu jūs vilina indīga kaujas viela un pat vairāk. Tās ietekmē parādās siekalo pieplūde un patoloģiska vēlēšanās - atkal paēst. Šī viela, kas jūs vilina, ir akroleīns, un tā veidojas gaļas produktos taukskābju termiskās sadalīšanās procesā. Galvenokārt pateicoties tieši tam, ceptiem gaļas produktiem piemīt specifiska smarža. Istenībā akroleīns ir bezkrāsains, viegli iztvaikojošs šķidrums ar ļoti asu, smacējošu smaržu, tādēļ tā nosaukums (no lat. *acris* - asa, *oleum* - eļļa). Pirmajā pasaules karā akroleīnu mēģināja izmantot kā smacējošu gāzi, bet tas pakāpeniski polimerizējās, zaudējot savas īpašības. Miera laikā akroleīns tiek izmantots augstas cietības plastmasu ražošanai un ne tikai. Bez tam akroleīnu var ieelpot no degoša koka dūmiem. Šī viela veidojas arī pēc cukura karsēšanas un atrodas karamelē, iegūstot karamelē garšas īpašības. Bet tas vēl nav viss. Ir noteikts, ka akroleīns ir spējīgs bojāt DNS molekulas (ģenētiskās informācijas nesēji mūsu organismā). Tas izraisa vien-

spirāļu pārrāvumus un tā saucamos "sašuvumus". Bet nevajag baidīties, akroleīns nepieder pie kancerogēnām vielām, bet tikai paātrina organisma novecošanās procesu. Lūk tā, gādājot mums patīkamas sajūtas, šī mazā astoņatomu molekula dara savus melnos darbiņus mūsu organismā. Tāpēc šodien padomu vietā jums piedāvāju ļoti derīgu recepti: atnākot mājās, labi izcepiet sev gaļas sitienu - gabaliņu, divus, piecus vai vairākus, pēc tam vāku neņemiet nost, lai derīgais produkts neiztvaiko. Arī pēc gatavošanas rekomendē izmēģināt savu gribasspēku un uz kādu laiku atstāt vāku mierā, lai akroleīns labi kondensējas. Garšvielas pagaidām neizmantosim, par to būs atsevišķa runa. Sāls - individuāli, jo vairāk, jo trakāk. Garnējuma vietā var izmantot nitrātiem bagātus dārzeņus, bet atcerieties, ka ātra atdzesēšana pēc vārīšanas sadala nitrātus. Nedariet tā!!! Un, protams, labai apētei vajag lietot kādu saldu vīnu, kuram garšas maskēšanas nolūkā pievienots saharīns vai ciklomāts (šie savienojumi, kas tiek lietoti cukura aizvie-

tošanai, izraisa urīnpūšļa vēzi eksperimentālām žurkām, jo viņām urīns aizturas ilgāk nekā cilvēkiem). Kā likums, tādām viņām ir noteikts īss uzglabāšanas termiņš. Sarīkojiet sev vakariņas ar svecēm labāko draugu vidū! Pirms gulētiešanas izlasiet horoskopu un mierīgi apgulieties. Rīt jābūt jaunai dienai!

Jūs mēģināja baidīt latviešu valodas virtuozs - OLEGS DZENITIS no Ķīmijas fakultātes

PS. Ja jums ir kāda interesanta informācija par jaunumu pret sevi, par cilvēka jauno dzīvības procesu norisi utt. Informāciju droši sūtiet uz e-mail: baron101@hotmail.com, tad kopā papriciesimies par to un papriciesim citus. Bet, ja jūs vēl neesat izveidojuši adresi Internetā, tad nesiēt ziņas tieši uz redakciju ar piezīmi "To labāk nezināt...". Visinteresantākajām ziņām paredzēta pat ļoti nekaitīga balva.

Rudens tavā vēderā

Nekas dzīvē nestāv uz vietas. Arī gadalaiki nomaina viens otru. Tikko pagājis vasara, kad daudz uzturējāmies svaigā gaisā, peldējāmies, atpūtāmies.

Rudeni, uzsākot mācības, dzīves stils vairs nav tik veselīgs. Ir lielāka spriedze, stress, nogurums.

Organismam joprojām nepieciešams veselīgs uzturs, vitamīni, lai cīnītos ar novembra klepu un iesnām, un krātu spēkus ziemas sesijai...

Kartupeļi, īpaši jaunie, satur ļoti nepieciešamo C vitamīnu, tajos ir vairāk dzelzs nekā visās citās saknēs kopā. Kartupeļus vislabāk vārīt ar visu miziņu, jo tā vairāk saglabājas C vitamīns.

Bietes ir bagātas ar ogļhidrātiem, kāliju, kalciju, dzelzi, magniju, kā arī ar dabīgām krāsvielām un organisma skābēm.

Kāpostos ir daudz C vitamīna. Ieteicami ir svaigu kāpostu salāti, kāposti ir viens no vērtīgākajiem dārzeņiem vēl rudenī un ziemā.

Pupas satur B un E vitamīnu, pasargā no sirds saslimšanas un aizkavē iedzimto defektu atkārtošanos.

Patisonos un kabačos ir daudz dažādu minerālvielu un vitamīnu (īpaši C vitamīnu).

Baklažāni ir bagāti ar cukuriem, pektīnvielām, kālija sāļiem. Kāļi satur C un A vitamīnu.

Burkānos atrodams provitamīns A, beta karotīns, kas uztur imūnsistēmu kaujas gatavībā.

Selerijas satur tributilfāliu, pazemina asinsspiedienu, uzlabo gremošanas sistēmas darbību.

Sarkanie pipari satur C vitamīnu, palīdz izsargāties no elpošanas ceļu slimībām, vēža. Tajos ir arī beta karotīns, kas palīdz pret sirds slimībām un dažādām vēža formām.

Kafija satur kofeīnu. Tā mazina astmas ietekmi, palielina enerģiju, novērš vēdera aizcietējumus.

Ķiplokos ir adenoīns, kas pazemina asinsspiedienu un neļauj asinīm sarecēt.

Zaļā tēja aizsargā organismu no vēža, apkarot vīrusa infekcijas.

Sīpoli samazina sirds kaitību iespējamību, iekaisumus un sāpes.

Apelsīni satur C vitamīnu, palielina auglības iespēju, palīdz cīnīties ar sirds slimībām.

Banāni satur B₆ vitamīnu, palielina organisma pretošanās spēju baktērijām, aizsargā organismu no saaukstēšanas un gripas, samazina iekaisumus. Banāni atvieglo muskuļu spriedzi un krampjus, kakla kaites.

Jogurts stimulē veselīgo baktēriju vairošanos, palīdz saaukstēšanas gadījumos, stiprina organisma imūnsistēmu.

Tulkojusi
LINDA KALNIŅA

Kā vingrināt atmiņu?

"Iedomāties, ka cilvēks var atcerēties visu, ir tas pats, kas iedomāties, ka viņš var paturēt savā organismā visu, ko kādreiz apēdis." (A. Sopenhauers)

Atkal studijas klāt, kā lai visu lekcijās pierakstītu atceras? Un vai vajag visu atcerēties? Tad nu mazas gudriņas par atmiņu!

Atmiņa nav specifisks izziņas process, tā ir cieši saistīta ar domāšanu; ja nebūtu, ko atcerēties, nebūtu, par ko domāt. Atmiņa ir process, ar kura palīdzību tiek uzkrāta informācija. Atmiņa ir saistīta arī ar aizmirstānu. To informāciju, kas sagādā negatīvu pārdomājumu, mēs no atmiņas izdzēšam jeb aizmirstam. Mēs bieži aizmirstam arī vajadzīgo. Tas notiek tad, ja atmiņa ir pārslogota. Informācija var glabāties arī zemāzīnā un vajadzīgajā brīdī "uzpeldēt".

Nav labas vai sliktas atmiņas, tāda ir iegaumēšana un reproducēšana.

- Iegaumēšanu ietekmē:
- vēlēšanās iegaumēt (svaīgi, cik nepieciešama cilvēkam informācija);
 - atkārtošanas biežums (notikums, kuri atkārtojušies vairākkārt, vieglāk iegaumēt);
 - informācijas raksturs (vieglāk iegaumēt to, kam ir jēga, saturs, grū-

tāk iegaumēt kaut ko mehāniski);

- informācijas apjoms (jo lielāks apjoms, jo grūtāk iegaumēt);

- esošās sakarības (ja iespējams saistīt jauno informāciju ar jau zināmu);

- cilvēka vecums (iegaumēšanas spējas vecumā pēc 30 gadiem sāk pasliktināties);

- cilvēka veselības stāvoklis (ja sāp galva, grūti iemācīties dzejoļi);

- telpa (tās krāsojums, vai telpā ir svaigs gaiss, vai arī tā ir nevēdināta);

- uzturs (pilnvērtīgs, vitamīniem bagāts uzturs ietekmē organisma vispārējo stāvokli; tiek uzskatīts, ka atmiņas spēju uzlabošanai uzturā jālieto biežpiens, aknas).

- Iegaumēšanu ietekmē arī temperamenta tips:

- sangviniķi - ātri iegaumē, samērā ilgi saglabā informāciju;

- holeriķi - ātri iegaumē, ātri aizmirst;

- flegmatiki - lēni iegaumē, ilgi saglabā;

- melanholiķi - lēni iegaumē, diezgan ātri aizmirst.

Atmiņa dod iespēju saglabāt mērķtiecīgu uzvedību ilgākā laika posmā. Tā palīdz arī prognozēt nākotni. Ir iespējams vingrināt savu atmiņu un padarīt efektīvāku iegaumēšanu.

To var izdarīt šādi:

- apzinoties iegaumēšanas iemeslu (vai to vajadzēs zināt tikai rīt vai pēc nedēļas, vai tas ir nozīmīgi visai dzīvei);

- apzinoties iegaumējamā materiāla jēgu (ir vieglāk iegaumēt, ja skaidra problēmas būtība);

- liela apjoma materiālu sadalot mazākās vienībās un iegaumējot pa daļām (nemācieties tikai sesijas laikā, bet visu gadu!...);

- izmantojot sev tipiskos iegaumēšanas paņēmienus (ja cilvēkam ir dzirdes tipa atmiņa, tad jauno informāciju ir lietderīgi sev pārstāstīt vai nu domās vai skaļi);

- informāciju jau no sākuma jācenšas iegaumēt pareizi. Izlabot atmiņā kaut ko kļūdaini iegaumētu ir grūti. Arī atkārtoti iemācīties ir grūtāk, nekā apgūt kaut ko pirmo reizi.

Lai jums laba atmiņa un labi mācību rezultāti, panākumi karjeras izvēlē un lai veicas!

Materiālu sagatavoja
ZANE STRODE,
izmantojot "Jumavā"
izdoto grāmatu
"Saskarsme audzēkņiem"

Dārzeņu spēks rudens dārzā

Zinātnieki atrod arvien vairāk pierādījumu faktam, ka tādi visiem zināmi dārzeņi kā tomāti un saldie pipari ir ne tikai garšīgi, bet arī noder kā pretlīdzekļi sirds slimībām un dažām vēža formām.

Tomāti ir lieliski un neaizvietojami dārzeņi (kaut gan patiesībā tie ir ... augļi!). Viens vidēja lieluma tomāts satur pusi no dienā nepieciešamās C vitamīna devas un 20% A vitamīna, bet tikai 35 kalorijas. Tomātu sastāvā ir antioksidants, kas ievērojami uzlabo vidi zarnu traktā.

Baklažāni ir bagāti ar A un C vitamīnu. Tie satur šķiedrvielas, kas stiprina sirdi.

Saldie pipari ir lielisks A un C vitamīna avots. Zaļajos piparos C vi-

tamīna ir divreiz vairāk nekā apelsīnos, bet sarkanajos un dzeltenajos piparos tā ir četras reizes vairāk. Piparos ir arī vitamīns B₆, kas spēcina mūsu imūno sistēmu, un skābi, kas atveseļo bojājumus nervu sistēmā (sevišķi muguras smadzenēs).

Kukurūza ir bagātīgs šķiedrvielu avots, tajā esošie antioksidanti nostiprina muskuļus.

Krāsas un mēs

Senatnē ļaudis paši sajuta, kādas krāsas apģērbu un ar kādiem rakstiem jāvalkā, lai saglabātu savu enerģiju un vēl iegūtu to no apkārtējās vides. Sievietes, kas gaidīja bērniņu, nēsāja tērpus ar īpašiem rakstiem, kas aizsargāja. Arī precētu un vienu tūlu cilvēku apģērbs bija atšķirīgs.

Horizontālās svītras apģērbā aizsargā pret apkārtnes jauno enerģiju, labvēlīgi iedarbojas uz valkātāju un apkārtējiem.

Ir sena tradīcija jaundzimušos zēnus ģērbt zilā, bet meitenes - rozā. Okulisti uzskata, ka vīriešu krāsas vairāk atbilst spektra sākajam izstarojumam - tās ir zilā un violetā. Savukārt sieviešu tērpa krāsas vairāk atbilst spektra garākajam starojumam - tās ir tuvu sarkanajam.

Vislabāk enerģiju "pievelk" mel-

nā krāsa. Jau senatnē aristokrāti tērpus melnā - tā uzņēma pozitīvo starojumu un pat ārstē. Tomēr ikdienā la-

bāk valkāt dažādu krāsu drānas, arī mūsu pašsajūta un noskaņojums mainās ik dienu. Svarīgi ir izjust katras krāsas enerģiju.

Senatnē dažās tautās tika praktizēta krāsu terapija - ārstēšana ar krāsu. Austrumu gudrie ieteica ilgi lūkoties smaragdā vai vienkārši zaļā lapā, lai acis būtu skaidras un veselā. Sarkanā krāsu izmantoja skarlatīnas ārstēšanā. Violetā krāsa labvēlīgi iedarbojas uz plaušām un sirdi, dzeltenā - uz gremošanas traktu, arī veicina garīgā darba efektivitāti. Zilā krāsa spēj palēnināt pulsu.

Mūsdienu speciālisti iesaka - ejot iekārtoties darbā, nevelciet zilganzaļu tērpu. Šī krāsa iedarbojas uzbudinoši, grūti būs jūs uztvert kopumā, tēls būs nepārliecināts.

Mēs un miegs

Reizēm nevaram koncentrēties, strīdamies ar apkārtējiem un vispār esam neapmierināti ar dzīvi... Vārbut vienkārši neesam labi izgulējušies? Atbildi uz testa jautājumiem!

1. Vai, mostoties no rīta, tev ir nepieciešams modinātājs? Vai celšanās agri no rīta tev ir mokoša?
2. Vai spēj aizmigt transporta līdzeklī?
3. Vai vari apgalvot: "Ja no rīta neizdzeršu tasi kafijas, nebūšu formā."
4. Vai kļūsti miegains, izpildot kādu monotonu darbu?
5. Vai pēc glāzes vīna vai alus kļūsti miegains?
6. Vai izejamās dienās guli ilgi?
7. Vai vari aizmigt kinoteātri, kon-

- certā vai seksa "nodarbību" laikā?
8. Vai bieži esi neiecietīgs?
9. Vai spēj aizmigt piecu minūšu laikā?

Ja kaut uz vienu no šiem jautājumiem atbildēji apstiprināši, secinājums ir viens - atvēli vairāk laika miegam!

Tulkojusi un zīmējusi
ANDA LASE

INFORMĀCIJA, REKLĀMA, SLUDINĀJUMI

Iespēja studēt Čehijā! Aicina dziedāt

Masaryk University in Brno, Czech Republic, is offering scholarships for undergraduate students in Central and Eastern Europe and the Newly Independent States (NIS) to attend the Central European Studies Program in Spring 2000. Below is some brief information on the Central European Studies Program and scholarship opportunities. More information is on the web site at: www.rect.muni.cz/cesp Rich text format files are available electronically, as are print materials if you would like them sent to you. Please contact me if you have any questions or to request an application.

DON SPARLING, Director
Central European Studies Program
cesp@rect.muni.cz

Būs "US" balle

Gadskārtējais sporta kluba "US" sarīkojums (balle) notiks 4. novembrī pl. 19.00 Fizikas un matemātikas fakultātes aktu zālē Zeļļu ielā 8. Tiek aicināti "US" izlašu dalībnieki un sporta sabiedriskais aktīvs. Ieeja ar ielūgumiem (Interesēties "US" klubā Aspazijas bulvārī 5)

Tuvojas 2000. gads, un tuvojas arī Ziemeļvalstu dziesmu svētki, kas notiks no 27. jūnija līdz 2. jūlijam Norvēģijā. Tāpēc gribētu piedāvāt iespēju arī tev piedalīties šajā pasākumā, jodies kopīgā dziesmā, atpūšoties un baudot Ziemeļvalstu dziesmu svētku noskaņu. Dalības maksa aptuveni Ls 170. Tajā ir iekļauta dalības maksa, gulvieta (paredzēta kādā skolā uz matračiem), trīsreizēja ēdināšana un ceļš.

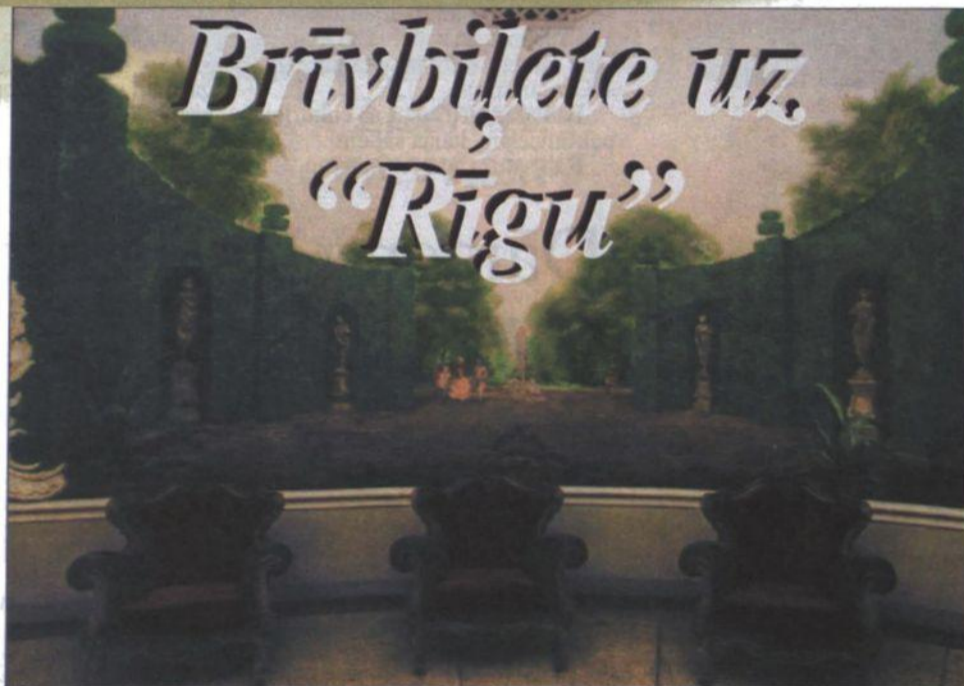
Ja šis piedāvājums ir tevi ieinteresējis vai radušies kādi jautājumi, tad zvani man - Dacei - pa tālr. 50-36576 vai raksti e-mail!

Dirigente **DACE SLAVA** un kamerkoris "Vecrīga"
E-mail: vecriga@mail.lv
Home: <http://vecriga.i.am/or>
<http://homepages.go.com/~vecrigachamberchoir/>

LU Lielās balvas
izcīņas sacensības galda
tenisā

Visiem galda tenisa spēles cienītājiem! 11. novembrī pulksten 16.00 sievietes, pulksten 18.00 vīrieši K.Valdemāra ielā 48 Ķīmijas fakultātes sporta zālē

KINO KONKURSS

Esam atkal atsākuši konkursu par kino, kura uzvarētāji saņems brīvbiļetes. Šoreiz mūsu sadarbība būs ar vienu no senākajiem pilsētas kinoteātriem

"Rīgu". Jūsu kā skatītāja krēsls vēl ir brīvs...

Un tā, konkursa jautājumi:

1. Kas ir filmas "Dzīve ir skaista" režisors?
2. Nosauciet filmas "Dzīve ir skaista" galvenās vīriešu lomas tēlotāju!

3. Kas ir filmas "Oņegins" režisors?

4. Kurā gadā uzņemta filma "Oņegins"?

"Rīgas" repertuārs līdz 4. novembrim ir šāds:

Lielajā zālē komēdija visai ģimenei "Inspektors Gadžets" pl. 13.00, 15.00, 17.00, 19.00 (angļu valodā, ar subtitriem latviešu un krievu valodā). Biļešu cena: Ls1 (bērniem no 3 - 14 gadiem); Ls 1,80; 1,90 (balkonā).

"Mifunes pēdējā dziesma" - romantiska komēdija daņu valodā, ar subtitriem latviešu un krievu valodā.

Jaunajā zālē pirmizrāde no Anglijas - filma "Oņegins" līdz 3. novembrim pl. 17.20 un 19.20. Angļu valodā, ar subtitriem latviešu un krievu valodā. Biļešu cena: Ls 1,90; Ls 4,00 (divvietīgs divāns).

4. novembrī pl. 19.20 viesosies poļu kinoklubs ar filmu "Girl Guide"

Bet katru dienu līdz 4. novembrim pl. 13.20, 15.20 un 21.00 filma "Ja es mīlu Losandželosu" ("LA Without a Map") franču valodā, ar subtitriem latviešu un krievu valodā. Filmas režisors ir Mīka Kaurismaki.

tiel jaunu, skaistu aktrisi Barbaru no Losandželas. Ričards pamet mantoto bērnu ceremonijas vadītāja biznesu un savas draudzenes. Viņa liktenis ir kāzas. Viņš mīl, viņam ir piedzīvojumi un scenārista karjera. Dzīve rada situācijas, ļoti smieklīgas un dažkārt arī tragiskas, tomēr tas ir vienīgais veids, kā atrast pašam sevi.

Ejiet uz kino un nesiet vai sūtiet atbildes uz kino konkursu! Atbildes gaidām nedēļu pēc laikraksta iznākšanas. Atgādinām, ka "UA" pastkastīte atrodas LU vestibulā Raiņa bulvārī 19, bet mūsu telpas numurs ir 136.

Attēlā no kreisās: Vinessa Shaw, Richard Tennant, Julie Delpy, Vincent Gallo

"Universitātes Avīze"

Redaktore ILZE BRINKMANE
Tekstus rediģē IEVA JASINSKA
Tekstus ievada BRIGITA KERSTENA
Datortekstu veido ADRIANS PAVĀRS,
GUNTARS STEPĀNS UN TOMS GRĪNBERGS
Saimnieciskos jautājumus kāro MAREKS LAUVA

Adrese: Raiņa bulv. 19, 136. telpa, Rīga, LV-1586 (pastkastīte atrodas vestibulā, blakus taksofoniem)
Tālruni: 7034328, 7034329; Elektroniskais pasts: luua@lanet.lv
mājas lapa: <http://ieva05.lanet.lv/~luua>
Reģistrācijas apliecība Nr. 535.
Pārpublicēšanas un citēšanas gadījumā atsauce uz "UA" obligāta. Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar rakstu autoru viedokli.

NIKITA

Mēs esam skaistumkopšanas salons tepat blakus LU lielajai mājai Arhitektu ielā

LU studentiem, mācībspēkiem, darbiniekiem

Mums ir ideja - sniegt vislabāko, lai būtu pa kabatā arī jums. Uzrādot apliecību, kas liecina par piederību Latvijas Universitātei, jūs iegūstat **atlaidi!**

- matu mazgāšana, griešana, veidošana
- solārijs
- daudz kas cits

Ceļš pie mums:

Iegūstot klienta karti, jūs piedalāties loterijā, kurā visi laimesti ir pilni

Arhitektu ielā 1
Tel. 7212327

Skaistums izglābs pasauli

Skaistumkopšanas salons "NIKITA" Arhitektu ielā 1 (blakus LU lielajai mājai) sola, ka sniegs vislabāko, pie tam par piemērotām cenām studentiem. Devāmies pārbaudīt. Un te nu mūs sagaidīja pārsteigums pēc pārsteiguma. Jāatzīst, ka frizētavas apartamentus no ielas puses aplūkot nevar, jāiet, tā sakot, no sētas, un tādēļ, sagaidot visu ko, devāmies iekšā. Piebīdīšu, ka, ja redzētu, kā iekšā izskatās, baidītos ieiet, jo šī vieta atgādina dārgu, iedomīgu salonu, kur tevi visupirms novērtē no galvas līdz kājām, vai būsi spējīga maksāt, un tikai pēc tam apkalpo. Mūs (mani un Lindu) laipni sveicināja salona meistare Simona un Sanita, kas apjautājās par vakara noskaņojumu, lai izveidotu piemērotāko vakara frizūru. Tika noskaidrots viss - sākot no vakarkleitas līdz korpju papēžiem. Meistare Simona man piedāvāja izveidot frizūru "Rapsodija par bohēmu", parādīja, kā tas izskatās katalogā. Apskatījos - jā, satriecoši, esmu redzējusi vienai otrai modelei, redzēsim, kas sanāks uz manas "vienkāršās" galvas.

Tomēr, kad pēc divu stundu ilga matu veidošanas pasākuma, kas nebūt nešķita garlaicīgs, jo salons ir mājīgi un ērti iekārtots, skan klusināta mūzika, smaržo Vellas matu kopšanas kosmētika, tiesa gan, bija žēl frizieres, jo telpās ir vēsi (tajā brīdī nekurināja), ieraudzīju rezultātu, biju pārsteigta. Fantastiski! Man ļoti patika - šokējoša, nebednīga un pārdroša, mazliet mežonīga frizūra. Domāju, ka tā pat atklāj manu iekšējo būtību.

Ļaujot meistaram noteikt tavu matu sakārtotību, ir jāuzticas, un es varu teikt - ir vērts!

Bija laiks arī izpētīt cenas. Tik tiešām, tās nav pārāk augstas - studentiem ir speciālas atlaides, pie tam varat būt droši, ka no salona aiziesiet (ja vien gribēsiet ātri steigties projām) labā noskaņojumā, atpūtušies un saposti. Pamēģiniet!

ZANE UN LINDA

MEGAZONE
THE ULTIMATE LASER ADVENTURE
MAKSIMĀLS LĀZERA PIEDZĪVOJUMS

NĀC UZŠAUT PA LĒTO!

VISS JAUNS:
DRAMATISKAS CĪNAS,
SUPERĪGI KOKTEIĻI, ZEMAS CENAS
UN ĒRTS DARBA LAIKS !!!

TIKŠANĀS VIETA NEMAINĪGA:
RĪGĀ, SKOLAS IELĀ 21 (ieeja no pagalma)

Informācijai tālr. 7369047, 7369049